

A 2008. MÁRCIUS 20-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2008/C 271/04)

(Az ülést 9.10-kor nyitják meg.)

ELNÖKÖL: KINNOCK asszony

Társelnök

1. Póttagok

A társelnök bejelenti az alábbi póttagokat: Attard-Montalto (Grabowska helyett), Bushill-Matthews (Langendries helyett), Gill (Jöns helyett), Hutchinson (Ferreira helyett), Isler Béguin (Irujo Amezaga helyett), Klaß (López-Istúriz White helyett), Leinen (Gröner helyett), Maldeikis (Zaborska helyett), Mauro (Coelho helyett), Peterle (Ventre helyett), Virrankoski (Lehideux helyett), Yañez-Barnuevo (Gurmai helyett) és Zaleski (Herranz García helyett).

2. A 2008. március 18-i, kedd délutáni és a március 19-i, szerda délelőtti ülés jegyzőkönyvének elfogadása

A jegyzőkönyvet elfogadják.

A társelnökök részvétüket fejezik ki a Közgyűlés nevében Dr. Chosani Njobvu családjának és zambiai parlamenti kollegáinak, március 19-i váratlan halála miatt.

3. Migráció: vita állásfoglalás nélkül

A társelnök felvezeti a témát.

Felszólalnak: Attard-Montalto, Kaboré (Burkina Faso), Zaleski, Assarid (Mali), Borrell Fontelles, Cavuillati (Fidzsi-szigetek), Isler Béguin, Cire Sall (Szenegál), Hutchinson, Diallo (Pápua Új-Guinea), Kgathi (Botswana), Yañez-Barnuevo, Naib (Eritrea), William (Seychelle-szigetek), Gomes, Humphrey (Barbados) és Baum (Európai Bizottság).

4. Az éghajlatváltozás és annak az AKCS-országokra gyakorolt társadalmi és környezeti hatásai: vita állásfoglalás nélkül

A társelnök felvezeti a témát.

Felszólalnak: Bowis, Milebou Aubussou (Gabon), Peterle, Deerpalsing (Mauritius), Dekuek (Szudán), Isler Béguin, Klassou (Togo), De Sousa (Angola), Lahai (Sierra Leone), Sithole (Mozambik), Mahazaka (Madagascar), William (Seychelle-szigetek) és Baum (Európai Bizottság).

5. A munkaértekezletek összefoglaló jelentései

- Ljudmila Novak asszony: A fogyatékkal élők rehabilitációja Szlovéniában,
- Bernadette Lahai asszony (Sierra Leone): Vidéki turizmus Szlovéniában,
- Olle Schmidt úr: A kisebbségekre irányuló szlovén politika.

6. Szavazás a három állandó bizottság által benyújtott jelentésekben foglalt állásfoglalási indítványokról

- Jelentés az európai regionális integráció folyamatának az AKCS-országokkal kapcsolatos tanulságairól (ACP-EU/100.203/08/fin.) – Politikai Ügyek Bizottsága. Társelődők: Bornito De Sousa úr (Angola) és Filip Kaczmarek úr.

Az 1. módosítást elfogadják.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

- Jelentés az AKCS-országokban az élelmezésbiztonsági kérdésekről és az AKCS-EU együttműködés szerepéről (ACP-EU/100.205/08/fin.) – Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság. Társelődők: Mohamed Ali úr (Etiópia) és Alain Hutchinson úr.

Az 1., 2., 3. és 4. módosítást elfogadják.

A módosított állásfoglalást egy szavazat ellenében elfogadják.

- Jelentés a strukturális alkalmazkodási programok társadalmi és környezeti hatásairól (ACP-EU/100.202/08/fin.) – Szociális és Környezetvédelmi Bizottság. Társelődők: Alma Oumarou úr (Niger) és Gay Mitchell úr.

Egy szóbeli módosítást terjeszt elő az ALDE képviselőcsoport a 3. módosításra vonatkozóan, amelyet elfogadnak.

Az ALDE képviselőcsoport részenkénti szavazást kér az 5. módosításra vonatkozóan és a három részt elfogadják.

Az EPP-ED képviselőcsoport külön szavazást kér a D. preambulumbekezdésre vonatkozóan, amelyet elutasítanak.

Az EPP-ED képviselőcsoport részenkénti szavazást kér az N. preambulumbekezdésre vonatkozóan; az első részt elfogadják, a másodikat pedig elutasítják.

A 2. módosítást elutasítják.

Az 1. és 4. módosítást elfogadják.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

7. Szavazás a sürgős állásfoglalási indítványokról

- **Sürgős állásfoglalási indítvány a kenyai helyzetről (ACP-EU/100.269/08/comp.)**

Van Hecke úr szóbeli módosítást terjeszt elő a 13. módosításra vonatkozóan és azt elfogadják.

Az ugandai küldöttség szóbeli módosítást terjeszt elő a 2. módosításra vonatkozóan és azt elfogadják.

Az 1., 3. és 4. módosítást elfogadják.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

– **Sürgős állásfoglalási indítvány a csádi helyzetről (ACP-EU/100.270/08/comp.)**

Házankénti külön szavazást kérnek a teljes állásfoglalásra vonatkozóan.

Az állásfoglalást elutasítják (AKCS-szavazatok: mellette: 14; ellene: 24; tartózkodik: 3; EU-szavazatok: egyhangúlag mellette).

Felszólalnak: Gahler, Assarid (Mali), Aubert, Martínez Martínez, Amon-Ago (Elefántcsontpart), Gomes, Zaleski, Dekuek (Szudán), Leinen, Wieland, Oumarou (Niger) és Schröder.

Lulling asszony indokolást fűz az élelmezésbiztonságról szóló állásfoglalásra vonatkozó szavazathoz.

8. Egyéb kérdések

O. Schmidt úr ügyrendi javaslatot terjeszt elő írásban az eritreai AKCS-képviselő Dawit Isaak, svéd újságíró bebörtönzésére vonatkozó felszólalásáról.

A társelnök megköszöni a szlovén hatóságoknak a vendéglátást és a Közös Parlamenti Közgyűlés 15., Ljubljanában tartott ülése és az azt kísérő társadalmi események megszervezésével járó munkájukat.

A társelnök megemlíti Annick Lefèvre asszony közelgő nyugdíjba vonulását, aki az EU-titkárság munkatársaként 34 évet töltött a Közös Parlamenti Közgyűlés szolgálatában.

9. A Közös Parlamenti Közgyűlés 16. ülésének időpontja és helye

A Közös Parlamenti Közgyűlés 16. ülését 2008. november 23-tól 28-ig Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartják.

(Az ülést 23.45-kor berekesztik.)

Wilkie RASMUSSEN és
Glenys KINNOCK
Társelnökök

Sir John KAPUTIN és
Dietmar NICKEL
Társfőtitkárok

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS TAGJAINAK NÉVSORA (ABC SORRENDENBEN)

AKCS képviselők

RASMUSSEN (COOK-SZIGETEK), társelnök
 ANGOLA (alelnök)
 BURKINA FASO (alelnök)
 KONGÓI Köztársaság (alelnök)
 KONGÓI Demokratikus Köztársaság (alelnök)
 ETIÓPIA (alelnök)
 GAMBIA (alelnök)
 GUYANA (alelnök)
 PÁPUA ÚJ-GUINEA (alelnök)
 RUANDA (alelnök)
 SALAMON-SZIGETEK (alelnök)
 SURINAME (alelnök)
 ZIMBABWE (alelnök)

ANTIGUA ÉS BARBUDA
 BAHAMA-SZIGETEK
 BARBADOS
 BELIZE
 BENIN
 BOTSWANA
 BURUNDI
 KAMERUN
 ZÖLD-FOKI-SZIGETEK
 KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
 CSÁD
 COMORE-SZIGETEK
 COOK-SZIGETEK
 ELEFÁNTCSONTPART
 DZSIBUTI
 DOMINIKA
 DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
 EGYENLÍTŐI GUINEA
 ERITREA
 FIDZSI-SZIGETEK
 GABON
 GHÁNA
 GRENADA
 GUINEA
 BISSAU-GUINEA
 JAMAICA
 HAITI
 KENYA
 KIRIBATI
 LESOTHO

EP képviselők

KINNOCK, társelnök
 GAHLER (alelnök)
 MANTOVANI (alelnök)
 JOUYE DE GRANDMAISON (alelnök)
 CARLOTTI (alelnök)
 MITCHELL (alelnök)
 AUBERT (alelnök)
 LULLING (alelnök)
 BIELAN (alelnök)
 POLFER (alelnök)
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ (alelnök)
 BOWIS (alelnök)
 GOUDIN (alelnök)

AGNOLETTO
 ALLISTER
 ARIF
 AYLWARD
 BEREND
 BORRELL FONTELLES
 BULLMAN
 BUSK
 CALLANAN
 CASHMAN
 COELHO
 CORNILLET
 DEVA
 DILLEN
 DOMBROVSKIS
 FERNANDES
 FERREIRA
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 GURMAI
 HALL
 HAUG
 HERRANZ GARCÍA
 HOLM
 IRUJO AMEZAGA
 JÖNS
 KACZMAREK
 KORHOLA

LIBÉRIA	KOZLIK
MADAGASZKÁR	LANGENDRIES
MALAWI	LEHIDEUX
MALI	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MARSHALL-SZIGETEKI Köztársaság	LOUIS
MAURITÁNIA	McAVAN
MAURITIUS	MARTENS
MIKRONÉZIAI Szövetségi Államok	MAYER
MOZAMBIK	MORILLON
NAMÍBIA	NOVAK
NAURUI Köztársaság	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NIGER	RIBEIRO E CASTRO
NIGÉRIA	ROITHOVÁ
NIUE	ROSATI
PALAU	SBARBATI
SAINT KITTS ÉS NEVIS	SCHEELE
SAINT LUCIA	SCHLYTER
SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK	SCHMIDT F.
SZAMOA	SCHMIDT O.
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE	SCHNELLHARDT
SZENEGÁL	SCHRÖDER
SEYCHELLE-SZIGETEK	SORNOSA MARTÍNEZ
SIERRA LEONE	SPERONI
SZOMÁLIA	STURDY
DÉL-AFRIKA	VAN HECKE
SZUDÁN	VAN LANCKER
SZVÁZIFÖLD	VENETO
TANZÁNIA	VENTRE
KELET-TIMOR	de VILLIERS
TOGO	WIELAND
TONGA	WIJKMAN
TRINIDAD ÉS TOBAGO	ZÁBORSKÁ
TUVALU	ZANI
UGANDA	ZĚLE
VANUATU	ZIMMER
ZAMBIA	

POLITIKAI ÜGYEK BIZOTTSÁGA

AKCS képviselők

IBOVI (KONGÓI KÖZT.), társelnök
 CHERON (HAITI), alelnök
 AIMO (PÁPUA ÚJ-GUINEA), alelnök

 DE SOUSA (ANGOLA)
 BELIZE
 DAYORI (BENIN)
 KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
 COOK-SZIGETEK
 AMON-AGO (ELEFÁNTCSONTPART)

EP képviselők

CALLANAN, társelnök
 JÖNS, alelnök
 POLFER, alelnök

 BIELAN
 CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 GAHLER
 GAUBERT

MUSA NAIB (ERITREA)	GOMES
TOGA (ETIÓPIA)	GRABOWSKA
CAVUILATI (FIDZSI-SZIGETEK)	GRÖNER
MILEBOU-AUBUSSON (GABON)	GURMAI
KUMI (GHÁNA)	KACZMAREK
GRENADA	LÓPEZ ISTÚRIZ
GUYANA	LOUIS
KAMAR (KENYA)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
KOLLIE (LIBÉRIA)	MORILLON
NIUE	SANZ PALACIO
STRAKER (SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK)	SCHMIDT F.
DÉL-AFRIKA	VAN HECKE
MPOROGOMYI (TANZÁNIA)	VENTRE
KLASSOU (TOGO)	WIELAND
TUVALU	ZANI
MANDIZHA (ZIMBABWE)	ZIMMER

GAZDASÁGI FEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMELI BIZOTTSÁG

AKCS képviselők

KGATHI (BOTSWANA), társelnök
 KUTEKALA (KONGÓI DEM. KÖZT.) alelnök
 WAZIRI (NIGÉRIA), alelnök

BARBADOS
 MANIRAKIZA (BURUNDI)
 EGYENLÍTŐI GUINEA
 ALI (ETIÓPIA)
 DALRYMPLE-PHILIBERT (JAMAICA)
 TIHELI (LESOTHO)
 ASSARID (MALI)
 GUELAYE (MAURITÁNIA)
 MICRONÉZIAI Szövetségi Államok
 MUSHELENGA (NAMÍBIA)
 PALAU
 POLISI (RUANDA)
 SZAMOA
 SAO TOME ÉS PRINCIPE
 SECK (SZENEGÁL)
 WILLIAM (SEYCHELLE-SZIGETEK)
 LAHAI (SIERRA LEONE)
 ST KITT ÉS NEVIS
 ST LUCIA
 DEKUEK (SZUDÁN)
 TONGA
 TRINIDAD ÉS TOBAGO
 MUGAMBE (UGANDA)
 NJOBVU (ZAMBIA)

EP képviselők

SCHLYTER, társelnök
 DOMBROVSKIS, alelnök
 RIBEIRO E CASTRO, alelnök

AGNOLETTO
 BEREND
 BULLMANN
 BUSK
 CORNILLET
 DEVA
 FERREIRA
 IRUJO AMEZAGA
 KINNOCK
 KOZLÍK
 LANGENDRIES
 LEHIDEUX
 LULLING
 MAYER
 McAVAN
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 ROSATI
 SCHRÖDER
 SPERONI
 STURDY
 VAN LANCKER
 de VILLIERS
 ŽÍLE

SZOCIÁLIS ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG**AKCS képviselők**

BUTULSO (VANUATU), társelnök
SITHOLE (MOZAMBIK), alelnök
DEERPALSING (MAURITIUS), alelnök

ANTIGUA ÉS BARBUDA
BAHAMA-SZIGETEK
TAPSOBA (BURKINA FASO)
DANATA (KAMERUN)
ZÖLD-FOKI-SZIGETEK
CSÁD
COMORE-SZIGETEK
SAID (DZSIBUTI)
DOMINIKA
JIMENEZ (DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG)
BALDEH (GAMBIA)
GUINEA BISSAU
KIRIBATI
MADAGASZKÁR
MALAWI
MARSHALL-SZIGETEK
NAURUI Köztársaság
OUMAROU (NIGER)
SALAMON-SZIGETEK
SOMALIA
RATHPAL (SURINAME)
THWALA (SZVÁZIFÖLD)
KELET-TIMOR

EP képviselők

SCHEELE, társelnök
NOVAK, alelnök
ARIF, alelnök
ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
CANTON
CIANI
FERNANDES
FRAILE
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
JOUYE DE GRANDMAISON
KORHOLA
MARTENS
MITCHELL
ROITHOVA
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
VENETO
WIJKMAN
ZÁBORSKÁ

II. MELLÉKLET

A 2008. MÁRCIUS 17–20-I, LJUBLJANAI (SZLOVÉNIA) ÜLÉSSZAK JELENLÉTI ÍVE

RASMUSSEN (Cook-Szigetek), társelnök	KINNOCK, társelnök
DE SOUSA (Angola) (alelnök)	ATTARD-MONTALTO (GRABOWSKA helyett) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
HUMPHREY (Barbados) (*)	AYLWARD
DAYORI (Benin)	AUBERT (alelnök)
KGATHI (Botswana)	BEREND
KABORE (Burkina Faso) (alelnök)	BUSHILL (LANGENDRIES helyett) ⁽⁴⁾
MANIRAKIZA (Burundi)	BORRELL
DANATA (Kamerun)	BOWIS (alelnök)
ALMADA (Zöld-foki-szigetek)	
SORONGUPE (Közép-Afrikai Köztársaság)	
IBOVI (Kongói Köztársaság) (alelnök)	CALLANAN
LUTUNDULA (Kongói Demokratikus Köztársaság) (alelnök)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MITCHELL (Cook-szigetek)	CORNILLET ⁽²⁾ ⁽³⁾
AMON-AGO (Elefántcsontpart)	DEVA
ABDI SAID (Dzsibuti)	DILLEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KNIGHTS (Dominika)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Dominikai Köztársaság)	FERNANDES
NGUEMA (Egyenlítői Guinea)	GAHLER (alelnök)
NAIB (Eritrea)	GILL (Jöns helyett)
TOGA (Etiópia) (alelnök)	GOMES
CAVUILATI (Fidzsi-szigetek) (*)	GOUDIN (alelnök) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MILEBOU AUBUSSON (Gabon)	HALL ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALDEH (Gambia) (alelnök)	HAUG
BEMAIKUMI (Ghána) (*)	HUTCHINSON (FERREIRA helyett)
DIALLO (Guinea)	ISLER BEGUIN (IRUJO AMEZAGA helyett)
CHERON (Haiti)	JOUYE DE GRANDMAISON (alelnök)
PHILIBERT (Jamaica)	KACZMAREK
KAMAR (Kenya)	KLASS (LOPEZ ISTURIZ WHITE helyett) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TIHELI (Lesotho) (*)	LEINEN (Gröner helyett)
KOLLIE (Libéria)	LULLING (alelnök)
MAHAZAKA (Madagaszkár)	MALDEIKIS (ZABORSKA helyett)
MATOLA (Malawi)	MANTOVANI (alelnök) ⁽²⁾ ⁽³⁾
ASSARID (Mali)	MARTENS
OULD GUELAY (Mauritánia)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (alelnök)
DEERPALSING (Mauritius)	MAURO (Coelho helyett)
SITHOLE (Mozambik)	MAYER
MUSHELENGA (Namíbia)	MITCHELL (alelnök) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
OUMAROU (Niger)	NOVAK
TAMBUWAL (Nigéria)	PETERLE (VENDRE helyett)
TALAGI (Niue)	RIBEIRO CASTRO
AIMO (Pápua Új-Guinea) (alelnök)	SCHEELE ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
POLISI (Ruanda) (alelnök)	SCHMIDT F.
STRAKER (St Vincent és Grenadine-szigetek)	SCHMIDT O.

SECK MAMADOU (Szenegál)	SCHNELHARDT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
WILLIAM (Seychelle-szigetek)	SCHRÖDER
LAHAI (Sierra Leone)	SPERONI ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
CHAN (Salamon-szigetek) (alelnök)	STURDY ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Dél-Afrika)	VAN HECKE
DEKUEK (Szudán)	VENETO ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
RATHIPAL (Suriname) (alelnök)	VIRRANKOSKI (LEHIDEUX helyett) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Szváziföld)	WIELAND
MPOROGOMYI (Tanzánia)	YANEZ BARNUEVO (GURMAI helyett)
KLASSOU (Togo)	ZALESKI (for HERRANZ GARCÍA) ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZANI ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
BUTULSO (Vanuatu)	ZILE ⁽¹⁾
NJOBVU (Zambia)	ZIMMER
MANDIZHA (Zimbabwe) (alelnök) (*)	

(*) Nem parlamenti képviselő által képviselt ország.

⁽¹⁾ Jelen van 2008. március 17-én.

⁽²⁾ Jelen van 2008. március 18-án.

⁽³⁾ Jelen van 2008. március 19-én.

⁽⁴⁾ Jelen van 2008. március 20-án.

Jelen vannak továbbá:

ANGOLA

VALENTE
NZUANGA
SILVA
ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

ALIA
SEIDOUADAMBI
DURAND-ADJAHÍ

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

OUEDRAOGO
YERBANGA
TABSOBA

BURUNDI

KAVAKURE
KWIZERA
RIVUZUMWAMI

KAMERUN

BAH OUMAROU
SANDA
BOBBO

KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

YNI FOLO

KONGÓI KÖZTÁRSASÁG

BOUNKOULOU
EDJIAKA
ZOULA

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

MBUKULAKA
MOLEKOMOLIWA
GOYA KILEMGE
MBAYAGIZI AMINE
KUZUNDA

ELEFÁNTCSONTPART

AMANI
MOLE MOLE

ERITREA

NEGASIKASSA

ETIÓPIA

ALI
AHMEDIN
CHRISTOS
KEBEDE
ZENEBE

GABON

MABENDE
MAKONGO
RISSONGA
HERVO AKENDENZUE

GAMBIA

NYAN ALABOSON

GHÁNA

OPPONG-NTIRI

GUINEA

DIARSO

EGYENLÍTŐI GUINEA

NKA OBIANG

HAITI

FEQUIERE

JAMAICA

REID

KENYA

KABANDO
KAHENDE

LIBÉRIA

TELEWODA

MALI

TRAORE
BA
DIALLO

MAURITÁNIA

AHMEDOU

MAURITIUS

GUNESSEE

NAMÍBIA

DE WAAL
HAKWNYE
NDADI

NIGER

ABDOURHAMANE
ISSOUFOU
BAKO

NIGÉRIA

AKWASHIKI
USMAN
ABDULLAHI
ADEYANJU
ADEFIRE
UKESI

PÁPUA ÚJ-GUINEA

DEKENA
BALAGETUNA
ABURU

RUANDA

CYTATIRE

SZENEGÁL

DIAGNE
DIOP
SALL
N'DOYE
N'DIAYE

SEYCHELLE-SZIGETEK

FAURE

SIERRA LEONE

KABBA

SALAMON-SZIGETEK

MA'AHANUA

DÉL-AFRIKA

SOOKAL

DANIELS

MAGAU

SZUDÁN

MUSTAFA

ALLOBA

BEDRI

JERVASE YAK

TAHA

SURINAME

HIWAT

ESAJAS

SZVÁZIFÖLD

DLAMINI

MASUKU

TOGO

LAWSON

GBONE

TOBA

UGANDA

ATIM-OGWAL

DOMBO

KATENKA

APULI

ZAMBIA

MULENGA

KUBA – Marichal**AKCS-EU TANÁCS**

ŠTER (fejlesztési államtitkár (Szlovénia), az EU Tanácsának soros elnöke)

ASSOWEH (privatizációért felelős gazdasági, pénzügy- és tervezési miniszter (Dzsibuti), az AKCS-tanács soros elnöke)

EURÓPAI BIZOTTSÁG

MICHEL a Bizottság fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős biztosa

EGSZB

DANTIN

CTA

NEUN

BURGUET

BOTO

ECOWAS

DIAKITE

NHAMAJO

GARBA

MIFOUTAOU

UN HABITAT

BAKOLE

FAO

BAKURAMUTSA

EALA

ABDI

OGALO

OBATRE

COMESA

WALLAB

ICC

SWAAK GOLOMAN

DONAT CATTIN

UNFPA

CAGAR

RIGHT TO PLAY

KOSS

UNICEF

O'BRIEN

AKCS-TITKÁRSÁG

KAPUTIN társfőtitkár

EU-TITKÁRSÁG

NICKEL társfőtitkár

III. MELLÉKLET

A 2008. MÁRCIUS 17-I, HÉTFŐI ÜLÉS MELLÉKLETE

A nem parlamenti képviselők akkreditációja

BARBADOS

Errol HUMPHREY,

Nagykövet, Barbados nagykövetsége, Brüsszel

COOK-SZIGETEK

Michael C. MITCHELL,

Titkár, Külügyi és Bevándorlási Minisztérium, Cook-szigetek kormánya

FIDZSI-SZIGETEK

Ratu Seremaia Tuinausori CAVUILATI,

Nagykövet, Fidzsi-szigetek nagykövetsége, Brüsszel

GHÁNA

Nana BEMA KUMI,

Nagykövet, Ghána nagykövetsége, Brüsszel

LESOTHO

Mamoruti A. TIHELL,

Nagykövet, Lesotho nagykövetsége, Brüsszel

ZIMBABWE

Leonard MANDIZHA,

Követségi tanácsos, Zimbabwe nagykövetsége, Brüsszel

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	Oldal
– állásfoglalás a strukturális alkalmazkodási programok társadalmi és környezeti következményeiről (ACP-EU/100.202/08/fin.)	20
– állásfoglalás az európai regionális integráció folyamatának az AKCS-országokkal kapcsolatos tanulságairól (ACP-EU/100.203/08/fin.)	27
– állásfoglalás az AKCS-országokban az élelmezésbiztonsági kérdésekről és az AKCS-EU együttműködés szerepéről (ACP-EU/100.205/08/fin.)	32
– állásfoglalás a kenyai helyzetről (ACP-EU/100.269/08/fin.)	37

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a strukturális alkalmazkodási programok társadalmi és környezeti következményeiről**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2008. március 17–20-án ülésezett Ljubljanában (Szlovénia),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177–181a. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a fokozottabb és jobb együttműködésről: „A 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról” szóló állásfoglalására (2006/2208(INI)) ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló állásfoglalására (2005/2121(INI)) ⁽³⁾,
- tekintettel a szegénység csökkentéséről szóló stratégiai dokumentum (PRSP) megközelítésére, amelyet az IMF és a Világbank 1999-ben kezdeményezett,
- tekintettel a 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatra, amely a nemzetközi közösség által a szegénység megszüntetése érdekében közösen megállapított kritériumokként rögzíti millenniumi fejlesztési célokat,
- tekintettel a fejlesztésfinanszírozási konferencián 2002. március 22-én elfogadott monterrey-i konszenzusra,
- tekintettel a washingtoni konszenzusra,
- tekintettel a harmonizációról szóló 2003. február 25-i római nyilatkozatra és a támogatások hatékonyságáról szóló, 2005. március 2-i párizsi nyilatkozatra, amelyet a támogatáshatékonyság harmonizációjával és egységesítésével foglalkozó magas szintű fórumot követően fogadtak el (a továbbiakban: párizsi nyilatkozat),
- tekintettel a súlyosan eladósodott szegény országokra (HIPC) irányuló kezdeményezésre, amelyet az IMF és a Világbank indított el 1996-ban annak biztosítása céljából, hogy egyetlen szegény országra se háruljon olyan adósságteher, amelyet nem tud kezelni,
- tekintettel a G8-ak által 2005. júniusában elindított többoldalú adósságkönnyítési kezdeményezésre (MDRI),

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. március 20-án Ljubljanában (Szlovénia).

⁽²⁾ HL C 306 E., 2006.12.15., 373–380. o.

⁽³⁾ HL C 291 E., 2006.11.31., 118–122. o.

- tekintettel a Világbank és az IMF adósságfenntarthatósági rendszerére (2005),
  - tekintettel az IMF Független Értékelő Hivatalának az IMF-ről és az Afrika szubszaharai régiójának nyújtott segélyről szóló jelentésére (2007) ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Világbank 2005. évi kondicionalitási felülvizsgálatáról ⁽²⁾,
  - tekintettel az IMF 2005. júniusában elfogadott, a természeti erőforrásokból származó bevételek átláthatóságáról szóló iránymutatásaira ⁽³⁾,
  - tekintettel a Világbank által a nyersanyag-kitermelő iparágakról 2004-ben készített felülvizsgálatra,
  - tekintettel a 2003. júniusi, közkiadási és pénzügyi elszámoltathatósági program (PEFA) teljesítménymérési keretrendszerére,
  - tekintettel az AKCS-EU Szociális és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.202/08),
- A. mivel a strukturális alkalmazkodási program (SAP) fő célkitűzése a fenntartható gazdasági növekedés ösztönzése, a SAP-ok pedig nagyjából a fejlődő országokra vonatkozó feltételrendszert, valamint az annak biztosított technikai segítségnyújtást és politikai tanácsadást ölelik fel, rendszerint ezen országok kölcsönprogramjának részeként,
- B. mivel a SAP-ok a hitelező túlzottan korlátozó feltételei miatt gyakran kudarcot vallottak azokban az országokban, amelyekben végrehajtották azokat; mivel 2004-ben a Világbank a SAP-okat felváltotta egy új fejlesztéspolitikai hitelezési eszközzel (DPL),
- C. mivel a növekedés és fejlődés szempontjából alapvető fontosságúak a stabil makrogazdasági feltételek, a közkiadások minőségének javítása, a hatékony és eredményes költségvetési tervezés és adósságkezelés, a hatékony államháztartási és költségvetési rendszerek, valamint a piaci kamatlábak és árfolyamok,
- D. mivel a SAP-ok arra törekedtek, hogy csökkentsék az államháztartási hiányt, ami sokszor a szociális szektorok költségvetésének csökkentését eredményezte, annak ellenére, hogy a fenntartható gazdasági növekedéshez társadalmi befektetésekre van szükség például az oktatás és az egészségügy területén,
- E. mivel a Bretton Woods-i intézmények gyakran anélkül hajtották végre a SAP-okat, hogy kellően mérlegelték volna a kedvezményezett országok sajátos feltételeit; mivel ezeket a programokat az érintett országok sajátos igényeire kell szabni,
- F. mivel a SAP-ok végrehajtását követően az országok gyakran rosszabb helyzetbe kerülnek, mint előtte, azokban az esetekben pedig, ahol javultak a makrogazdasági mutatók, a mikrogazdaság területén jelentkező negatív következményeket gyakran nem említik meg,
- G. mivel a Bretton Woods-i intézmények vezető szerepet játszottak a strukturális alkalmazkodásban az elmúlt három évtized során; mivel a Bretton Woods-i intézményeknek döntő befolyásuk van a hitelezésre és a fejlesztési segélyekre, mivel a legtöbb adományozó és pénzügyi intézmény az ő támogathatósági kritériumaikat veszi alapul,
- H. mivel az AKCS-országokban a közszolgálati alkalmazottak leépítése és a közszolgálati fizetések leszorítása, valamint a közigazgatás működési erőforrásainak csökkentése ezekben az országokban elégtelen közigazgatáshoz és a közigazgatási gépezet hatékonyságának csökkenéséhez vezetett,
- I. mivel az adományozók és hitelezők a kondicionalitást veszik alapul, mivel kötelességük és jogos érdekük biztosítani, hogy a pénzzel helyesen gazdálkodjanak és a tervezett célra használják fel,

⁽¹⁾ <http://www.imf.org/external/np/ieo/2007/ssa/eng/pdf/report.pdf>

⁽²⁾ [http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/20651860/DC2005-0013\(E\)-Conditionality.pdf](http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/20651860/DC2005-0013(E)-Conditionality.pdf)

⁽³⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/grrrt/eng/060705.pdf>

- J. mivel a gazdaságpolitikai kondicionalitás gyakran az IMF és a Világbank kölcsöneinek és támogatásainak zárolását eredményezte, ami olyan politikákhoz vezethet, amelyek nem felelnek meg a nemzeti feltételeknek, sőt éppen ellentétesek a millenniumi fejlesztési célokkal,
- K. mivel az AKCS-országokban a SAP-ok szerinti mezőgazdasági támogatások eltörlése a termés hozam és a mezőgazdasági termelés visszaeséséhez vezetett, aminek eredményeképpen nőtt az élelmiszertermékek importja – befolyásolva ezen országok élelmezési függetlenségét és élelmezésbiztonságát –, és csökkent az értékesítésre szánt növények exportja, ideértve az EU piacán az AKCS-cukorra vonatkozó garantált AKCS-ár drasztikus visszaesését is, ami a preferenciák erózióját és az AKCS-országok kereskedelmi feltételeinek és fizetési mérlegének romlását okozta,
- L. mivel az IMF-nek és a Világbanknak eltérő prioritásai vannak,
- M. mivel a SAP-ok szerint előírt megszorítások hatást gyakoroltak a társadalmi hangulatra, és időnként politikai bizonytalansághoz vezettek,
- N. mivel az IMF és a Világbank ideológiai szemlélet mentén hajtotta végre a privatizációt és a gazdaságok liberalizálását; mivel a fejlesztéspolitikai hitelezést illetően a Világbank kijelentette, hogy „az alkalmazkodásra nyújtott hitelezés vegyes eredményeinek tükröződéseként a politikának többé nem részei a politikai előírások, mint amilyenek a privatizációval és a kereskedelem liberalizációjával kapcsolatos politikákra vonatkozó irányelvek” ⁽¹⁾,
- O. mivel a SAP-ok keretében folytatott megszorító politika csökkentette a keresletet, visszafogta a növekedést és növelte a munkanélküliséget, különösen a fiatal diplomások körében,
- P. mivel a munkanélküliség növekedése táplálta a városok felé meginduló népvándorlást, valamint az AKCS-országokból a gazdag országokba irányuló migrációt,
- Q. mivel a SAP-ok csak a lemaradó fejlődés tüneteit kezelték, nem pedig annak mélyen gyökerező okait, azaz a kereskedelem egyenlőtlen szerkezetét, az adósságot és a multinacionális vállalatok erőfölényét, és ezek a tartósan fennálló okok a hivatalos fejlesztéstámogatás emelkedése ellenére negatív nettó tranzakciókat eredményeztek az AKCS-országok számára,
- R. mivel a gyenge politikai kormányzás (demokratikus deficit) és gazdasági irányítás akadályozza a gazdasági és társadalmi fejlődést,
- S. mivel az IMF kinyilvánított célja „a nemzetközi monetáris együttműködés előmozdítása, a nemzetközi kereskedelem bővülésének és kiegyensúlyozott növekedésének elősegítése, hozzájárulás a magas szintű foglalkoztatás és reáljövedelmek ösztönzéséhez és fenntartásához, az árfolyam-stabilitás támogatása, a nemzetközi fizetési mérleg egyensúlyhiányának csökkentése, valamint pénzügyi támogatás a fizetési mérleg kiigazításának megkönnyítése érdekében”,
- T. mivel a Világbank kinyilvánított célja globális szinten a szegénység csökkentése és az életszínvonal javítása a következő két fejlesztési intézményen keresztül: a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank (IBRD), amely a közepes jövedelmű és hitelképes alacsony jövedelmű országokra összpontosít, valamint a Nemzetközi Fejlesztési Társulás (IDA), amely az alacsony jövedelmű országokkal működik együtt,
- U. mivel a nemzetközi pénzügyi intézmények pozitív szerepet játszhatnak egy igazságosabb globalizáció támogatásában, ez azonban differenciált és feltételekhez nem kötött, a saját felelősségen alapul és az országok sajátos körülményeire szabott megközelítések kidolgozását teszi szükségessé olyan kérdésekben, mint a kereskedelem liberalizációja, a privatizáció és a munkaerőpiac deregulációja,
- V. mivel az AKCS alig van képviseltetve az IMF és a Világbank Igazgatóságában,
- W. mivel a fenntartható fejlődés úgy teljesíti a jelen igényeit, hogy nem veszélyezteti a jövő generációinak képességét szükségleteik kielégítésében,

(¹) „Development Policy Lending Retrospective” (Visszatekintés a fejlesztéspolitikai hitelezésre), Világbank, 2006. július 7., 3. o.

- X. mivel a növekvő szegénység, a súlyos munkanélküliség, a termelékenység visszaesése és az exportbevételek csökkenése lehet a következménye az olyan fejlesztési stratégiáknak, amelyek nem veszik figyelembe az érintett ország társadalmi realitásait és a gazdasága szempontjából alapvető fontosságú természeti erőforrások helyzetét,
- Y. mivel a SAP-ok végrehajtása hátrányos hatást gyakorolt a szociális ellátásokkal kapcsolatos állami befektetésekre – különösen az egészségügy és az oktatás terén –, valamint az egy családra jutó fizetésekre és jövedelmekre, a foglalkoztatásra és életszínvonalra; mivel a kormányokat is arra bátorítják vagy kényszerítik, hogy számos ágazatban szorítsák vissza az állami beavatkozást, mégpedig az állami vállalatok privatizálásán, valamint a piacok liberalizálásán és külföldi verseny előtti megnyitásán keresztül, ideértve az egészségügyet és az oktatást is,
- Z. mivel a washingtoni konszenzus utáni megközelítés elismeri a SAP-ok káros hatását, amely megközelítés javasolja a szociális szektorral kapcsolatos nagyobb volumenű befektetések elősegítését is,
1. ajánlja, hogy az IMF és a Világbank szüntesse meg a SAP-ok szerinti negatív feltételeket, és a Kereskedelmi Világszervezettel (WTO) összefüggésben kezelje a kereskedelem egyenlőtlen szerkezetének kérdését, az adósságot, és korlátozza a multinacionális beavatkozást az AKCS-országokban; úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban az oktatásnak (ideértve a felsőoktatást és a kutatást is), az egészségügynek, a vízellátásnak, a mezőgazdaságnak (az éhezés felszámolása céljából) és a környezetnek prioritást kell képeznie valamennyi program tekintetében;
  2. ebben az összefüggésben felszólítja a Világbank-csoportot és az IMF-t, hogy hitelezésében tartózkodjon a gazdaságpolitikai kondicionalitástól, hogy növelje a kondicionalitás átláthatóságát, hogy adjon valódi értelmet a saját felelősség elvénél annak biztosításával, hogy a politikákat országok szerint választják meg, és hogy programjaiban összpontosítson a kondicionalitás eredményeken alapuló, szegénységet felszámolni kívánó megközelítésére;
  3. úgy véli, hogy tisztességesebb kereskedelmet kell folytatni az AKCS-országok és a gazdag országok között, és a piacok liberalizálása nem szolgáthatja ki a leggyengébb gazdaságokat a legerősebb gazdaságok kényének;
  4. úgy véli, hogy az adósságok elengedésére vagy az adósságkönnyítésre irányuló erőfeszítések nem szoríthatnak kizárólag az alacsony jövedelmű országokra, hanem azok valamennyi túlzottan eladósodott AKCS-országra alkalmazandók, beleértve adott esetben a közepes jövedelmű országokat is;
  5. úgy véli, hogy a multinacionális vállalatok csak korlátozott mértékben avatkozhatnak be az AKCS-országokban; különösen úgy véli, hogy a részben állami tulajdonú vállalatok alapítása lehetővé teheti, hogy az államok növeljék ellenőrzésüket a természeti erőforrásaik kiaknázása felett;
  6. ebben az összefüggésben üdvözi, hogy a Világbank-csoport, az IMF és az Afrikai Fejlesztési Bank támogatja a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezést (EITI), amely „globálisan előírja, hogy a vállalatoknak közzé kell tenniük az általuk fizetett árat, a kormányoknak pedig a kapott bevételt”; kéri az említett intézmények további támogatását az EITI számára, és felszólítja az állami és magántulajdonú nyersanyag-kitermelő vállalatokat, hogy feleljenek meg az EITI-nek;
  7. úgy véli, hogy az IMF-nek segítenie kell az AKCS-országokat abban, hogy az eredeti megbízásával összhangban dolgozzák ki és hajtsák végre gazdasági növekedési politikákat; úgy véli, hogy a Világbanknak a maga részéről vissza kell térnie eredeti mandátumához, amely abban áll, hogy segítsen megteremteni a fejlődés megfelelő feltételeit, és így felszámolja a szegénységet; úgy véli, hogy különösen az IMF-nek és a Világbanknak félre kell tennie minden ideológiai megfontolást, amikor a privatizáció, a liberalizáció és a mezőgazdasági támogatások kérdésével foglalkozik az AKCS-országokban;
  8. üdvözi, hogy az IMF abba az irányba mozdult el, hogy programjaiban prioritást ad a szegénység csökkentésének, és üdvözi, hogy a szegénység csökkentése a Világbank átfogó célkitűzését képezi;
  9. úgy véli, hogy a fenntarthatatlan adósságszint, a rossz makrogazdasági tervezés és a gyenge politikák súlyosan károsítják egy ország fejlődését, továbbá hogy a pénzügyi instabilitás visszahat a gazdaságra is, befolyásolva a növekedést, a munkahelyeket, valamint a gazdasági és szociális jólétet;

10. megjegyzi, hogy a szegénység csökkentéséről szóló stratégiai dokumentumok (PRSP-k) célja, hogy olyan stratégiákká váljanak, amelyek az országok saját felelősségvállalásán alapulnak, és kifejezetten az országok fejlesztési igényeihez igazodnak; ragaszkodik ahhoz, hogy a saját nemzeti felelősség elve fontos felelősségi köröket ruházzon a kormányokra a támogatás helyes felhasználását, a felelősségteljes kormányzást és a fejlesztési menetrend melletti szilárd elkötelezettséget illetően;
11. üdvözli több fejlődő ország, köztük Afrika Szaharától délre eső része országainak pozitív gazdasági teljesítményét az elmúlt időszakban, ami több tényezőre vezethető vissza, nevezetesen az adósságkönnyítésre, a többoldalú fejlesztéstámogatásra, az adományozók által tett javításokra és – ami a legfontosabb – a fejlődő országok által folytatott politikákra;
12. üdvözli a Világbank azon megállapítását, amely szerint 1999 és 2005 között a HIPC-kezdemenyezés keretében adósságkönnyítésben részesülő országok több mint kétszeresére növelték a szegénységcsökkentési tervekre fordított kiadásait; emlékeztet arra, hogy legalább 60 ország számára el kell engedni az összes adósságot ahhoz, hogy esélyük legyen a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására, továbbá még ennél is több országnak van szüksége további adósságkönnyítésre;
13. hangsúlyozza, hogy miközben rendkívül fontos a gazdasági növekedés, az nem vezet automatikusan a szegénység csökkentéséhez, és hangsúlyozza az igazságos fejlesztéspolitika és a szegény országokat előnyben részesítő növekedési stratégiák fontosságát, amelyek társadalmi és gazdasági előnyöket eredményeznek a társadalom egésze számára, valamint az olyan stratégiák fontosságát, amelyek a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására összpontosítanak;
14. hangsúlyozza az ENSZ intézményeivel, különösen az ILO-val folytatott teljes körű politikai és operatív együttműködés szükségességét annak érdekében, hogy értékeljék a SAP-ok valós következményeit és a lehetséges megoldásokat;
15. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődésnek a reformok központi prioritását kell képeznie, és úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés felöleli a felelősségteljes kormányzást, az emberi jogokat és a környezetvédelmi szempontokat is; emlékeztet arra, hogy a makrogazdasági reformok hatása csak akkor lehet fenntartható, ha azok teljes mértékben felölelik az emberi és társadalmi fejlődés célkitűzéseit is;
16. elismeri, hogy azonnali fellépésre van szükség a környezeti problémák kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem felelősségének terhe nem hárítható át a fejlődő országokra; kifejezetten úgy véli, hogy a fejlett világban a bioüzemanyagok iránt mutatózó növekvő keresletet ellensúlyozni kell, hogy ne veszélyeztessék az élelmezésbiztonságot, és ne növekedjen az erdőirtás a fejlődő országokban;
17. megállapítja, hogy az IMF szigorú makrogazdasági szabályokat alkalmaz a minimális tartalékokra és az inflációs célokra, amelyek meghatározzák a támogatások felhasználására vonatkozó iránymutatásait; sajnálja, hogy az IMF néhány esetben zárta az Afrika Szaharától délre eső régiója számára rendelkezésre álló támogatások felhasználását; ösztönzi az IMF-t, hogy legyen kevésbé megszorító olyan helyzetekben, amelyek ambiciózusabb fejlesztési stratégiát tesznek lehetővé, és vegye figyelembe az összes rendelkezésre álló forrást, különösen a támogatást; megállapítja, hogy az e programokra vonatkozó költségvetési politikai megszorítások nehézségeket okozhatnak az egészségügyi és oktatási alkalmazottak foglalkoztatásában;
18. sajnálja, hogy nem aknázták ki teljes mértékben a támogatásokban rejlő potenciált a nemzetközileg támogatott nemzeti reformprogramokban;
19. elismeri, hogy az EU jelentős támogatást nyújtott az AKCS-országoknak az átmeneti időszak káros hatásainak és a SAP-ok miatt felmerülő negatív körülmények mérséklésében, ami bizonyítja elkötelezettségét ezen országok megsegítésében; úgy véli, hogy az EU-nak és általában a gazdag országoknak mindemellett törekedniük kell arra, hogy támogatásukat a GDP 0,71 %-ára emeljék; véleménye szerint az AKCS-országoknak és az EU-nak meg kell alkotniuk egy szilárd partnerségi megállapodás kereteit, azzal a céllal, hogy előmozdítsák a valódi fejlődést az AKCS-országokban;
20. felszólítja az EU tagállamait és a Bizottságot, hogy vegyék figyelembe az AKCS-országok által végrehajtott autonóm gazdasági reformprogramokat a vonatkozó kereskedelemsegélyezési programok keretében nyújtott támogatások folyósításakor; hogy az érintett AKCS-országok képesek legyenek sikeresen kezelni az alkalmazkodáshoz kapcsolódó költségeket, akár a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) vagy az átfogóbb liberalizációs programok összefüggésében is;

21. üdvözlí az IMF és a Világbank HIPC-kezdemenyezését; úgy véli, hogy a súlyos adósságkötelezettségek akadályozták a fejlődő országokat, azonban felszólítja az IMF-t és a Világbankot, hogy a fejlődő országokkal együtt akadályozzák meg a fenntarthatatlan adóssághelyzetek ismételt előfordulását; hangsúlyozza, hogy az adósságcsökkentés csak akkor jár jelentős hatással, ha az eladósodott országok olyan politikát folytatnak, amely megakadályozza a fenntarthatatlan adóssághelyzet ismételt előfordulását;
22. úgy véli, hogy a szilárd államháztartás létfontosságú a reformprogramhoz, és kéri, hogy adjanak nagyobb támogatást a feletten ellenőrző szervezeteknek; üdvözlí a PEFA teljesítménymérési keretrendszerét, amely az országok államháztartásának értékelésére irányul, és felszólítja a Bretton Woods-i intézményeket és más adományozókat ennek szigorú alkalmazására;
23. aggodalmának ad hangot a törékeny, konfliktussal sújtott és konfliktushelyzet utáni államok helyzete miatt, és kiemeli a jogállamiság, a demokratikus politikai rendszer – különösen a választások kimeneletét illetően –, valamint a békés és stabil politikai légkör szükségességét ahhoz, hogy egy ország elindulhasson a pozitív fejlődés útján;
24. aggodalmának ad hangot az IMF Független Értékelő Hivatalának azon megállapítása miatt, amely szerint nézeteltérések vannak az IMF Igazgatóságának tagjai között az IMF alacsony jövedelmű országokban betöltött szerepéről és az ott folytatott politikájáról; ezért úgy véli, hogy az IMF-t annak demokratikusabbá tétele érdekében meg kell reformálni, nem utolsósorban azzal, hogy az AKCS-országok jobb képvisellel rendelkeznek az Igazgatóságban;
25. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy az IMF szegénységcsökkentési növekedési eszközzel (PDGF) kapcsolatos törekvései a gyakorlatban nem valósultak meg, és hogy nincs kapcsolat a szegénységcsökkentési kezdeményezések és a ténylegesen végrehajtott politikák között;
26. aggodalmának ad hangot az IMF operatív hiányosságai, és különösen a politika terjesztése és végrehajtása, valamint az intézményi kohézió miatt;
27. ösztönzi a Világbankot, az IMF-t és a WTO-t, valamint az ENSZ-t és a többi multinacionális vagy bilaterális adományozót, hogy a lehető legnagyobb mértékben működjenek együtt, hogy jobban megértsék és támogassák a SAP-ok hatálya alá tartozó AKCS-országokat, és segítsenek nekik a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában;
28. úgy véli, hogy a politikai reformok sikeréhez elengedhetetlen az országos maximális saját felelősségvállalása és elkötelezettsége e reformok mellett; hangsúlyozza, hogy integrált megközelítésre van szükség a tisztességes munkával kapcsolatban (foglalkoztatás, szociális védelem, a munkavállalói jogok és a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése) ahhoz, hogy nemzeti szinten hatékony foglalkoztatási és szociális politikát indítsanak el;
29. felszólítja a megfelelő nemzetközi szervezetet, hogy hozzanak létre olyan mechanizmusokat a tapasztalatcserére, amelyek eszközként szolgálhatnak a gazdasági szerkezetátalakítás folyamatában nem sikeres országok számára, vagy azon országok számára, ahol esedékes a szerkezetátalakítás elindítása;
30. sürgeti a gazdasági szerkezetátalakítási programmal rendelkező országokat, hogy nyújtsanak be neki rendszeres jelentéseket e programok működéséről és fejlődéséről, valamint a vonatkozó megállapodásokról, hogy össze lehessen gyűjteni a bevált gyakorlatokat a többi tag javára;
31. alapvető fontosságúnak tekinti, hogy a kormányok elszámoltathatók legyen polgáraikkal szemben az állami bevételek és kiadások kezelését illetően, különös tekintettel a nyersanyag-kitermelő iparágakból szerzett bevételekre, és felszólítja a Világbankot, az IMF-t, az EU-t és más adományozókat, hogy követeljék meg az állami bevételekkel való átlátható gazdálkodást; elengedhetetlennek tekinti a demokrácia és a jogállamiság erősítését az AKCS-országokban; létfontosságúnak tekinti az államgépezet erősítését is, mégpedig azért, hogy ellátják azt a lényeges humán- és működési erőforrásokkal; hangsúlyozza az elszámoltathatóság kultúrájának megteremtését, amely teljes mértékben bevonja a parlamenteket és az ellenőrző szervezeteket;

32. úgy véli, hogy a diktátorok által elsikkasztott pénzeszközöket át kell utalni az AKCS-országoknak; úgy véli, hogy e célból az EU-nak minden befolyását latba kell vennie, hogy rávegye erre azokat a bankokat, ahol ezeket a pénzeszközöket letétbe helyezték; üdvözlí ebben az összefüggésben az ENSZ és a Világbank ellopott javak visszaszerzésére irányuló, 2007. szeptember 17-én elindított közös kezdeményezését, amelynek célja a javak ellopásának megállítása azzal, hogy megerősítik az elszámoltatható intézményeket a fejlődő országokban;
33. sajnálja, hogy az IMF Független Értékelő Hivatala azt állapította meg, hogy az IMF képviselői azokban az országokban, ahol az IMF tevékenykedik, túl vannak terhelve, és nem foglalkoznak megfelelően a helyi szereplőkkel;
34. úgy véli, hogy a reformprogramokat olyan módon kell kidolgozni és végrehajtani, hogy a parlamentek bevonásán keresztül és a többi szereplővel – azaz a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, különösen a munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel – folytatott konzultáción keresztül fokozzák a demokratikus legitimitációt;
35. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés előfeltételei az olyan politikák, amelyek előmozdítják a magán-szektor növekedését, ideértve a közvetlen külföldi tőkebefektetések ösztönzését, a nyílt és jól működő pénzügyi szolgáltatásokat, a gazdaság diverzifikálását, a vállalkozói szellem ösztönzését és a magán földtulajdont, és ezeknek ezért tükröződniük kell a programokban; ebben az összefüggésben ösztönzi a köz- és magánszféra közötti partnerségeket;
36. úgy véli, hogy az államnak szerepet kell vállalnia, nem utolsósorban a gazdaság irányításában és minden olyan ágazatban, ahol hiányoznak a magánkezdeményezések; ezzel egyidejűleg úgy véli, hogy a magán-szektornak szerepet kell vállalnia azokban az ágazatokban, ahol az állami szektor kudarcot vall, ezt a szerepet azonban megfelelően szabályozni kell az ország fenntartható fejlődésének támogatása, a szegénység csökkentése, valamint a polgárok többségének lehető legnagyobb hozzáférése érdekében;
37. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy néhány AKCS-ország egy fő exportcikktől függ, amely rendszert egy nyersanyag, és e tekintetben úgy véli, hogy a fenntartható növekedéshez elengedhetetlen az ipari fejlődés ösztönzése és a gazdaság diverzifikációjára irányuló stratégiák;
38. úgy véli, hogy a fejlődés fenntarthatósága érdekében nemzetközi szinten (a WTO-n keresztül is) támogatni kell a tisztességes kereskedelem szabályainak megállapítását, olyan árakat kell rögzíteni a fejlődő országokból származó termékekre, amelyek elégséges bevételt biztosítanak ezen országok számára ahhoz, hogy méltányos és tisztességes fizetést garantáljanak az ottani munkavállalóknak, valamint garantálni kell az élelmezésbiztonsághoz való jogot mindenki számára, és el kell törölni a fejlődő országok adósságait ott, ahol látható, hogy az adósság elengedése valószínűleg javítani fogja ezen országok lakosainak életkörülményeit, nem csak a vezetőikét;
39. úgy véli, hogy a gazdaság ágazatainak privatizálása előtt elengedhetetlen, hogy tárgyilagosan és pártatlanul értékeljék az általa kiváltott gazdasági és társadalmi hatásokat, hogy így a privatizációt csak akkor kezdjék meg, ha a lakosság egészének életkörülményei jobbra fordulnak, továbbá hogy ezen a területen elengedhetetlenek a kötelező erejű nemzetközi szabályok annak érdekében, hogy az elfogadható szociális és környezetvédelmi normák betartását illetően nyomon kövessék a helyi és külföldi vállalatok tevékenységeit;
40. úgy véli, hogy a privatizáció mint hitelfelvételi feltétel nem hatékony módja a változások végrehajtásának, és hogy az országoknak maximálisan saját felelősséget kell vállalniuk ezen alapvető politikai döntésekben;
41. üdvözlí, hogy a Világbank kizárólag privatizációra és liberalizációra szorítóköző megközelítését egy szélesebb látókörű, az intézményi reformot és kiegészítő politikákat felölelő szemlélet váltotta fel;
42. üdvözlí a Világbank célzottabb és pragmatikus politikai irányát, amely a középtávú reformokra összpontosítva nagyobb rugalmasságot tesz lehetővé;
43. üdvözlí, hogy az IMF felülvizsgálta a kondicionalitást, és következtetéseinek azonnali végrehajtására szólít fel, amelyek nagyobb hangsúlyt helyeznek az országok saját felelősségére, a politikák ágazatokon átnyúló harmonizációjára, az érdekelt felekkel folytatott konzultációra, az alapvető és testre szabott politikákra, a kiszámíthatóságra és átláthatóságra; hangsúlyozza, hogy a kondicionalitás nem áthatja alá a nemzeti autonómiát és a politikaformálás terén a függetlenséget, és hogy a feltételeknek annak biztosítására kell szorítkozniuk, hogy a támogatást a tervezett célra használják fel, például a korrupció elleni küzdelemre, és hogy megakadályozzák az olyan kormányoknak nyújtott támogatásokat, amelyek nem tartják tiszteltben az emberi és demokratikus jogokat, továbbá aláássák az országnak a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében tett erőfeszítéseit;

44. üdvözlí a programokkal kapcsolatos nemzeti felelősségvállalás egyre erősödő érzését, azonban megismétlí, hogy ennek előfeltétele a szükséges fejlesztési reformok melletti erős elkötelezettség;
45. felszólítja az adományozókat, hogy fokozzák tevékenységeik koordinációját, azonban aggodalmának ad hangot ennek az országok saját felelősségvállalására gyakorolt esetleges hatása miatt, és döntő fontosságúnak tartja, hogy mindenkor fenntartsák a nemzeti politikával kapcsolatos felelősségvállalást, és hogy a fejlődő országok maguk dönthessenek fejlesztési stratégiáikról;
46. hangsúlyozza, hogy a környezet megőrzésével és védelmével kapcsolatos feladatokat a kormány egyedül nem tudja elvégezni; partnerségek kialakítására szólít fel a helyi és külföldi ügynökségekkel (Világbank/IMF, ENSZ-ügynökségek, World Wildlife Fund és az egyetemek);
47. felszólítja az EU-t és az AKCS-országok képviselőit, hogy koordinálják jobban álláspontjaikat a Világbank és az IMF testületeiben az EU és az AKCS-országok fejlesztési célkitűzéseivel összhangban, és biztosítsák, hogy az uniós forrásokat kizárólag ezekre a célkitűzésekre használják fel;
48. üdvözlí a szavazati kvóták néhány ország javára történő kiigazítását, azonban felszólítja az IMF-t és a Világbankot, hogy saját legitimitásuk érdekében tegyenek további javításokat a döntéshozatali mechanizmusokban, hogy azok átláthatóbbak legyenek, és adjanak megfelelő súlyt a fejlődő országoknak;
49. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, a Világbanknak és az IMF-nek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az európai regionális integráció folyamatának az AKCS-országokkal kapcsolatos tanulságairól

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2008. március 17–20-án ülésezett Ljubljanában (Szlovénia),
- tekintettel eljárési szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Cotonouban 2000. június 23-án aláírt és Luxembourgban 2005. június 25-én felülvizsgált AKCS-EU partnerségi megállapodásra, és különösen annak 1., 11. és 28–30. cikkére,
- tekintettel az ENSZ alapokmányára, és különösen annak a regionális megállapodásokról szóló VIII. fejezetére,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányoknak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló, „Európai konszenzus a fejlesztésről” című, 2005. december 20-i közös nyilatkozatára, különösen annak 72–74. cikkére,
- tekintettel a Római Szerződések aláírásának ötvenedik évfordulója alkalmából Berlinben, 2007. március 25-én elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló, 2007. december 13-án aláírt lisszaboni szerződésre,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) szóló, a Kigaliban (Ruanda) 2007. november 19–22. között ülésező AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés által elfogadott kigali nyilatkozatra,
- tekintettel a regionális integráció által a béke és a biztonság előmozdításában betöltött szerepről szóló, a Bécsben (Ausztria) 2006. június 19. és 22. között ülésező AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés által elfogadott állásfoglalásra,

(¹) Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. március 20-án Ljubljanában (Szlovénia).

- tekintettel az AKCS Nagykövetek Bizottságának az AKCS-csoport jövőjéről szóló, az AKCS Miniszterek Tanácsa által a Brüsszelben (Belgium) 2007. december 10. és 14. között tartott 86. ülészakon elfogadott jelentésére,
  - tekintettel az AKCS titkárságának a hat AKCS-régióban a regionális integráció folyamatának mérésére és nyomon követésére vonatkozó mutatók kifejlesztésére irányuló projektjére,
  - tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.203/08/fin.),
- A. mivel a regionális integráció az AKCS-világ domináns jellemzőjévé vált, és valamennyi AKCS-ország tagja legalább egy regionális szervezetnek és kb. húsz, az AKCS-országokra is kiterjedő, regionális integrációval kapcsolatos megállapodásnak ⁽¹⁾,
- B. mivel a szuverenitásnak a regionális integráció keretében történő közös gyakorlása inkább fokozza a kormányok képességét polgáraik érdekeinek megvédésére, és kevésbé jelenti a szuverenitás elvesztését,
- C. mivel a regionális integrációval kapcsolatban biztosítani kell azt is, hogy ne vesszen el az átláthatóság és a demokratikus elszámoltathatóság a döntéshozatalban, és megakadályozzák a határellenőrzések eltörlésével megnövekedő bűnözést és az elsietett liberalizáció és bérverseny eredményeként felmerülő negatív társadalmi következményeket,
- D. mivel az elmúlt években az AKCS-országok körében jelentős előrelépés történt a regionális gazdasági és politikai integráció területén, és a regionális szervezetek egyre kiemelkedőbb szerepet játszanak a konfliktusmegoldásban és a békefenntartásban; mivel a szegénység ellen és a fenntartható fejlődés érdekében folytatott küzdelem a legtöbb AKCS-országban a regionális integráció egyik fő célkitűzése volt és az is marad,
- E. mivel a sikeres integráció alapja az összes partner erős politikai akarata, hogy meghatározzák és megvalósítsák a közös célkitűzéseket és projekteket,
- F. mivel több regionális szervezet, ideértve az AKCS-országokat is, vámuniót hozott létre, illetve ezt tervezi a következő években, és máris vannak működő monetáris uniók egyes regionális csoportosulásokban; mivel bizonyos regionális szervezetek szolidaritási mechanizmusokat hoztak létre a régió belüli egyenlőtlenségek csökkentése vagy a kereskedelmi liberalizációból eredő polarizációs hatások ellensúlyozása céljából,
- G. mivel több regionális AKCS-szervezet rendelkezik közvetve választott parlamenti intézményekkel, amelyek az integráció elmélyítésével párhuzamosan demokratikus felügyeleti funkciót és jogalkotási hatásköröket alakíthatnak ki,
- H. mivel az olyan regionális kezdeményezések, mint amilyen a NEPAD vagy a csendes-óceáni terv, továbbfokozhatják a regionális együttműködést, figyelemmel a fejlesztés és a felelősségteljes kormányzás kihívásainak kezelésére,
- I. mivel az egymást átfedő tagság a különböző, hasonló funkcionális célkitűzésekkel rendelkező szervezetekben komoly problémát jelent Afrikában, amit az Afrikai Unió is elismert a 2006. júliusában Banjulban tartott 7. csúcstalálkozóján,
- J. mivel a határokon átnyúló infrastruktúra, például a szállítási útvonalak hiánya nehezebbé teszi a regionális integrációt,
- K. mivel egyes AKCS-alrégiók és államok ideiglenes GPM-megállapodásokat kötöttek, méghozzá olyan módon, amely megoszthatja az AKCS-országok regionális gazdasági csoportosulásait, és alááshatja integrációs folyamatukat,

⁽¹⁾ Az AKCS-országok többek között a következő regionális integrációs szervezetekben vannak jelen: Afrikai Unió (AU), Karibi Államok Szövetsége (ACS), Közép-afrikai Gazdasági és Monetáris Közösség (CEMAC), Száhel-szaharai Államok Közössége (CEN-SAD), Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS), Nyugat-afrikai Gazdasági és Monetáris Unió (UÉMOA), Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC), Dél-afrikai Vámunió (SACU), Kelet- és Dél-afrikai Közös Piac (COMESA), Kormányközi Fejlesztési Hatóság (IGAD), Kelet-afrikai Közösség (EAC), Közép-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECCAS/CEEAC), a Nagy-tavak Gazdasági Közössége (CEPGL), Karibi Közösség (CARICOM), AKCS-államok Karibi Fóruma (CARIFORUM), Kelet-karibi Államok Szervezete (O ECS), Csendes-óceáni Szigetek Fóruma (PIF), Indiai-óceáni Bizottság (COI) és a Melanéziai Elcsoport (MSG).

- L. mivel minden integrációs folyamatnak átláthatónak kell lennie az érintett lakosság előtt, továbbá a parlamenti szervek és a civil társadalom bevonásán keresztül demokratikus felügyeletet igényel valamennyi politikai szint felett,
- M. mivel az GPM-ek komoly fejlesztési tartalommal kell, hogy bírjanak annak biztosítása érdekében, hogy az AKCS-államok kereskedelme versenyképessé váljon, továbbá hogy előmozdítsák az AKCS-országoknak a világgazdaságba való gördülékeny és fokozatos integrációját,
- N. mivel a regionális integráció tekintetében nem lehet modellt meghatározni, hiszen minden integrációs stratégiát az adott érdekeknek és körülményeknek megfelelően kell kiigazítani, azonban azonosíthatók olyan általános sajátosságok, amelyek megakadályozzák vagy előmozdítják az integrációs folyamatokat; mivel az európai tapasztalatoknak az AKCS regionális integrációs folyamataira tekintettel történő tanulmányozása így tanulságos lehet, és az EU számára is új távlatokat nyithat,
- O. mivel az európai integráció dinamikája részben az erős közös intézményekből vezethető le, ideértve különösen az Európai Bizottságot, amely jelentős autonómiával és kezdeményezési jogkörrel rendelkezik, valamint a polgárok által közvetlenül választott Európai Parlament létéből, amely egyre kiterjedtebb hatáskörökkel rendelkezik,
- P. mivel Európa esetében az országok és a társadalmak közötti szolidaritás volt a sikeres integráció egyik fő tényezője, mivel a gazdagabb és a szegényebb országok számára egyaránt kedvező volt a belső fejlődés és a kohéziós politikák,
- Q. mivel Európa integrációjának folyamatában, különösen annak korai szakaszaiban, kedvező szerepet játszott a területi folytonosság és a közelség, ami olyan előny, amellyel sem a karibi és a csendes-óceáni régiók szigetállamai, sem a hatalmas területű afrikai kontinens nem rendelkezik,
- R. mivel a háború után Európa gazdasági fejlesztéséhez és újjáépítéséhez szintén nagymértékben hozzájárult a külső segély, különösen az USA által finanszírozott európai újjáépítési program (Marshall-terv),
- S. mivel az európai gazdasági integráció folyamata nem pusztán a liberalizációra alapult, hanem azt egyes ágazatok támogatására és védelmére irányuló szabályozási és költségvetési politikák, valamint a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében folytatott együttműködés egészítették ki,
- T. mivel a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság közös elveinek való megfelelés létfontosságú volt a sikeres európai integrációhoz, és az EU felismerte ezek központi szerepét, amikor mechanizmust fogadott el a tagsági jogoknak ezen elvek súlyos megsértése esetén történő felfüggesztésére,
- U. mivel bebizonyosodott, hogy a tagállamok hasonló fejlettségi és jóléti szintje Európában nem volt előfeltétele a regionális integrációnak, és ennek tapasztalatai azt sugallják, hogy a regionális integráció hatékony keret lehet a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek megszüntetéséhez; megállapítva, hogy mindamelllett megmaradtak a jelentős jövedelmi egyenlőtlenségek mind az EU-tagállamok között, mind azokon belül,
- V. mivel az Európai Közösségek/az Európai Unió jelentős válságokat és nehéz időket élt meg a tagállamok eltérő érdekei és a polgárok körében többek között a regionális integráció tempója és mélysége tekintetében meglévő fenntartások miatt; mivel ezeken a válságokon mindig felül lehetett kerekedni, mivel valamennyi fél készen állt a kompromisszumok elfogadására, és mert politikai akarat volt az európai integráció átfogó célkitűzésének fenntartására,
- W. mivel az európai integráció nem akadályozta meg a szeparatista mozgalmakat és a dezintegrációs tendenciákat, hanem segítette megakadályozni vagy megszüntetni az erőszakos konfliktusokat,
- X. mivel az EU-tagállamok növekvő száma rugalmasabb integrációs mechanizmusokat eredményezett, és néhány tagállam részt vesz a kibővített együttműködési struktúrákban; hangsúlyozva, hogy ezek az úttörő jellegű megállapodások sohasem voltak kizárólagosak, valamennyi másik tagállam előtt továbbra is nyitva állnak, és nem érintik az integráció legfontosabb területeit,

Megbékélés és a konfliktusok megelőzése

1. hangsúlyozza, hogy a béke stabilizálása és a konfliktusmegoldás békés eszközeinek intézményesítése az európai integrációs folyamat egyik fő eredménye, ami arra vezethető vissza, hogy Európa levonta a tanulságokat a pusztító háborúkból;
2. üdvözli, hogy a regionális és szubregionális AKCS-szervezetek egyre fontosabb szerepet játszanak a konfliktuskezelésben, a békefenntartásban és a béke megteremtésében, illetve fontos partnerei az ENSZ-nek a nemzetközi béke és biztonság előmozdításában; üdvözli a regionális korai előrejelző és korai reagáló mechanizmusoknak pl. az ECOWAS és az IGAD által történő megteremtését, és az említett mechanizmusok további megerősítésére hív fel; felhívja a nemzetközi közösséget a béke és a biztonság terén aktív regionális szervezetek kapacitásépítésének támogatására, különösen a konfliktus-megelőzés, -kezelés és -megoldás terén;
3. úgy véli, hogy a regionális szervezetek fontos szerepet játszhatnak a tagállamok közötti konfliktusok mélyen gyökerező okainak kezelésében; úgy véli, hogy az emberi jogok regionális szintű támogatása és védelme, valamint a büntetlenség elleni közös küzdelem jelentős előrelépés a konfliktusmegelőzésben és a szemben álló felek között a megbékélés lehetővé tételében;
4. felismerve, hogy az oktatás fontos tényező a tolerancia és a megértés előmozdításában, felszólít regionális bizottságok létrehozására, hogy állapotjanak meg az iskolai és egyetemi tanrendekről, ami az ellenségkép lebontásához, a kölcsönös tisztelethez és a megkülönböztetés megszüntetéséhez vezet, aminek keretében a tanárok, tanulók és hallgatók közötti találkozók fontos fórumai annak, hogy a konfliktusok által sújtott térségek lakosai szomszédként közelebb kerüljenek egymáshoz;
5. megállapítja, hogy a háború, a konfliktusok, az erőszak, az éhezés és a kitoloncolás általában a nőket és a gyermekeket sújtja leginkább, és ezért a nőket megfelelően be kell vonni valamennyi fejlesztési és döntéshozatali folyamatba;
6. felszólítja az AKCS-országokat, hogy fokozzák a regionális fellépést a természetes erőforrások közös feltárása, szabályozása és ellenőrzése céljából, hogy előmozdítsák megbékélést és a kölcsönös függést;

Intézmények és integrációs menetrendek az AKCS-régiókban

7. hangsúlyozza, hogy inkább regionális, mint nemzeti érdekeket képviselő erőteljes közös intézmények szükségesek az integrációs folyamat előrevitele és a közösen megállapított normáknak való megfelelés biztosítása érdekében; felhívja az AKCS regionális szervezetét, hogy biztosítsa a szükséges autonómiát, a megfelelő finanszírozást és a közös intézmények képzett személyzetének kiválasztását; felhívja a Bizottságot a regionális intézmények kapacitásépítésének know-how-val és a szükséges finanszírozással való támogatására;
8. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a regionális intézmények enyhítsék a tagállamok közötti hatalmi különbségeket;
9. felhívja a regionális szervezeteket prioritások, reális közös célkitűzések és egyértelmű mutatók meghatározására annak lehetővé tétele érdekében, hogy a közös intézmények, kormányok, parlamentek és a civil társadalom képes legyen az előrehaladás és a siker mértékének megállapítására;
10. felhívja az AKCS kormányait egyes olyan ágazatokban a szuverenitás közös gyakorlására, ahol hosszú távú közös érdekek állnak fenn, illetve határon átnyúló problémák várnak megoldásra;
11. hangsúlyozza, hogy a regionális integráció folyamatainak a toleranciára és a nemzeti és kulturális különbségek kölcsönös tiszteletben tartására kell épülnie;
12. ösztönzi az AKCS titkárságát, hogy mozdítsa elő a regionális integráció javasolt ellenőrzési rendszerének fejlesztését, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az e rendszer végrehajtásához szükséges pénzügyi és technikai támogatást az AKCS regionális integrációs szervezetei számára;

Interregionális együttműködés

13. felhívja az Afrikai Uniót az afrikai regionális szervezetek keretének racionalizálására irányuló folyamat támogatására és irányítására, mivel azon belül jelenleg konkurens integrációs napirendek vannak; megállapítja, hogy az európai példa azt mutatja, hogy az egymást átfedő tagság nem jelentős akadály a regionális szervezetek közötti szoros koordináció és együttműködés biztosításakor, illetve amikor megállapodnak a funkcionális differenciálódásról;
14. felhívja az AKCS-csoportot, hogy mérlegelje annak lehetőségét, hogy az EU támogatásával az AKCS titkársága és az AKCS regionális szervezeteinek vezetői közötti jelenlegi időszakos üléseket átalakítja egy intézményes koordinációs fórummá a párbeszéd, az együttműködés és a koordináció elősegítése érdekében; felhívja az AKCS regionális szervezeteit, hogy hangolják össze a nemzetközi tárgyalásokon képviselt álláspontjukat azok megerősítése és a befolyásgyakorlás érdekében;
15. üdvözli, hogy a Cotonoui Megállapodás 17. cikkének (3) bekezdése alapján a Közös Parlamenti Közgyűlés regionális és szubregionális szintű üléseinek megszervezése a végrehajtási szakaszba fog lépni, és várja a Közös Parlamenti Közgyűlés első regionális ülésének eredményeit, amelyre Windhoekban (Namíbia) sor;

Demokrácia és felelősségteljes kormányzás

16. hangsúlyozza, hogy a regionális szervezetek tagállamain belül a szabadság, a nyitottság és az integráció kultúrája a sikeres regionális integráció előfeltétele; felhívja az AKCS-régióban valamennyi olyan regionális szervezetet, amely ezt az eddigiekben elmulasztotta, hogy az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás alapján határozzák meg a tagságra vonatkozó egyértelmű politikai kritériumokat, illetve arra, hogy alakítsanak ki konstruktív mechanizmusokat a tagállamok e kritériumok teljesítésében történő segítségére; felhívja az AKCS-országokat arra, hogy vegyenek fontolóra eredményes mechanizmusokat a tagsági jogok olyan esetben történő felfüggesztésére, amikor ezeket az elveket súlyosan megsértik;
17. felhívja az EU-t a demokrácia, emberi jogok és a felelősségteljes kormányzás előmozdítására irányuló regionális kezdeményezések támogatására, mint amilyen az afrikai szakmai felülvizsgálati mechanizmus és a regionális választási megfigyelési mechanizmusok, továbbá a kormányzati kezdeményezéseinek a meglévő regionális mechanizmusokkal való összehangolására;
18. felhívja az EU-t és az AKCS-csoportot, hogy fokozzák a regionális szervezet parlamenti struktúráinak támogatására tett erőfeszítéseiket; hangsúlyozza, hogy a regionális parlamenti közgyűlések tagállami képviselőinek közvetlen választása nagymértékben hozzájárul az integrációs folyamat legitimitásához, és előfeltétel annak hosszú távú biztosításához;
19. úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezetek – különösen transznacionális tevékenységeik – jelentős szerepet játszanak a regionális integráció folyamatainak előrevitelében, valamint a regionális intézmények demokratikus elszámoltathatóságának biztosításában;
20. felhívja az EU-t és az AKCS-országokat annak biztosítására, hogy a regionális szervezetek parlamenti szerveivel konzultációt folytatnak a GPM regionális stratégiai dokumentumairól és végrehajtásukról;

Gazdaság és kereskedelem

21. felhívja az EU és az AKCS-országokat annak biztosítására, hogy az GPM-ek összhangban legyenek az AKCS regionális integrációra vonatkozó kezdeményezéseivel, és hozzájáruljanak azok megerősítéséhez; megállapítja, hogy számos AKCS-ország tart attól, hogy a GPM-tárgyalásokon a jelenlegi tendenciák és a megállapodások említett alrégiók által történő elfogadása aláaknázhatja a regionális integrációra tett erőfeszítéseket; kitart amellett, hogy az alrégiók által elfogadott megállapodásoknak nyitva kell állniuk az adott regionális szervezet más tagjai előtt is;
22. hangsúlyozza, hogy az AKCS-régiók közötti kereskedelmi akadályokat mérsékelni kell a dél-dél kereskedelem fokozása érdekében, és felszólít a politikák harmonizálására, hogy a határokon átnyúló kereskedelmi tevékenységek számára egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak;

23. felhívja az AKCS regionális szervezeteit regionális kohéziós mechanizmusok és szolidaritási alapok létrehozására vagy továbbfejlesztésére a gyengébb tagállamok abban történő megsegítése érdekében, hogy a kereskedelmi liberalizáció miatti kiigazítási költségeket fedezni tudják, valamint biztosítsák a megfelelő finanszírozást; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell ezen mechanizmusokat szakértelem és finanszírozás útján egyaránt; rámutat az EU azon tapasztalataira, amelyek szerint a strukturális és szolidaritási alapok hűtlen kezelésével kapcsolatos kockázatok csökkentése érdekében erőteljes és független csalásellenes mechanizmusokat kell létrehozni;
24. felhívja az EU-t és az AKCS-országokat a regionális infrastrukturális hálózatokon belül a célzott beruházások bővítésére a határon átnyúló gazdasági tevékenységek lehetővé tétele érdekében;

Funkcionális együttműködés

25. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem liberalizációja önmagában elégtelen a regionális megértés és integráció dinamikájának megteremtéséhez, továbbá hogy a kiválasztott, prioritást élvező ágazatokban regionális programok és projektek kell, hogy kísérjék a gazdasági együttműködést;
26. üdvözlözi az AKCS-régióban a funkcionális együttműködésre tett számos erőfeszítést; felhívja az AKCS-országokat a regionális és szubregionális együttműködés megerősítésére olyan területeken, mint például az egészségügy és az oktatás, az élelmezésbiztonság, az infrastruktúra, a környezet és a migráció, továbbá a megfelelő finanszírozás biztosítására; rámutat arra, hogy az EU közös politikákra szánt költségvetésének egyaránt részei a külkereskedelmi bevételek, valamint a tagállamok költségvetéséből fizetett közvetlen hozzájárulás;
27. hangsúlyozza, hogy az EFA regionális stratégiai dokumentumainak nem csupán a kereskedelem liberalizációjára és a világgpiaci integrációra kell összpontosítaniuk, hanem fokozottabban hangsúlyozniuk kell a regionális intézményépítést, kapacitásépítést és humán erőforrás-fejlesztést is a regionális integrációban, emellett pedig a funkcionális együttműködést, továbbá támogatnia kell a régiókon belül egy újraelosztó és szabályozó jellegű döntéshozatalt;
28. ajánlja az AKCS-régiók iskolái, egyetemei és kutatási intézményei csereprogramjainak bővítését a transznacionális megértés fokozása és egy transznacionális civil társadalom összekovácsolása érdekében;
29. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Bizottságnak, a Tanács elnökségének és az AKCS regionális szervezeteinek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az AKCS-országokban az élelmezésbiztonsági kérdésekről és az AKCS-EU együttműködés szerepéről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2008. március 17–20-án ülésezett Ljubljanában (Szlovénia),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a 1996. évi világelelmezési csúcstalálkozó következtetéseire és arra a célkitűzésre, hogy 2015-ig felére csökkentsék az éhező emberek számát a Földön,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos nyilatkozatára és azon kötelezettségvállalására, hogy felére csökkenti az éhezésben szenvedő és kevesebb mint napi egy USA-dollárból élő emberek számát,
- tekintettel a Loméban és azt követően Cotonouban aláírt, a fejlesztésről és kereskedelemről szóló AKCS-EU partnerségi megállapodások célkitűzéseire,
- tekintettel az ENSZ élelmezésügyi különélőadója által készített, 2007. október 25-i ENSZ-jelentésre,

---

(¹) Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. március 20-án Ljubljanában (Szlovénia).

- tekintettel a fejlesztésbarát gazdasági partnerségi megállapodásokról (GPM-ek) szóló, 2007. november 22-i Kigali Nyilatkozatára,
- tekintettel a 2007. decemberi EU-Afrika csúcstalálkozó következtetéseire és az első cselekvési tervre,
- tekintettel a 2007. évi millenniumi ökoszisztéma értékelő jelentés következtetéseire,
- tekintettel a Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.205/08/fin.),

Az agrárszektor jelentősége az AKCS-országok gazdaságában

- A. mivel a nemzetközi közösség kötelezettséget vállalt arra, hogy (az első millenniumi fejlesztési cél értelmében) 2015-ig felére csökkenti a világban a súlyos szegénységet és az éhezést, és mivel a bizonytalan élelmezés az AKCS-országok lakosainak mintegy egyharmadát érinti,
- B. mivel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete 1996-ban úgy határozta meg az élelmezésbiztonságot, mint „minden ember mindenkori hozzáférése az egészséges, aktív élethez szükséges mennyiségű, biztonságos és tápláló élelmiszerekhez”,
- C. mivel az éhezés hatásai a vidéki térségekben a legsúlyosabbak (amelyek a mezőgazdaságtól és a mezőgazdasághoz kapcsolódó vidéki tevékenységektől közvetlenül függő népesség csaknem 60 %-ának adnak otthont), és mivel a mezőgazdaság az AKCS-országok fő gazdasági ágazata (a GDP 20 %-a és a foglalkoztatás kétharmada),
- D. mivel annak ellenére, hogy a mezőgazdasági ágazat bizonyítottan fontos az AKCS-országok számára, sem a nemzeti kormányok, sem pedig az EU fejlesztési együttműködési politikái nem adtak prioritást e kulcsfontosságú ágazatnak, amihez az is társul, hogy a mezőgazdasági kistermelők egyre inkább háttérbe szorulnak,

AKCS-EU együttműködés és élelmezésbiztonság

- E. mivel még meg kell valósítani azt a Loméi és Cotonoui Megállapodásban előírt célkitűzést, hogy támogassák az AKCS-országok integrációját a globális gazdaságba, és mivel annak ellenére, hogy az AKCS-országokból származó termékek kiváltságos piacra jutást élveznek az európai piacon, az EU-ba irányuló importjuk piaci részesedése továbbra is csökkent,
- F. mivel az AKCS-országok piacainak az európai export előtti elhamarkodott megnyitása nagy megrázkódtatásnak tenné ki ezen országok gazdaságait, és gyengítené őket,
- G. mivel a 78 AKCS-ország közül csak négy tette a mezőgazdaságot kiemelt ágazattá a 9. EFA keretében, míg 15 a vidékfejlesztés választotta, és mivel a 9. EFA költségvetésének csupán 7 %-át rendelték a vidékfejlesztéshez, és csak 1,1 %-át a kifejezetten a mezőgazdasághoz kapcsolódó tevékenységekhez,
- H. mivel a mezőgazdasági termékeinek exportjának támogatásával az Európai Unió dömpinget folytat az AKCS-országok piacain, ami súlyos következményekkel jár a helyi termelőkre nézve, akik nem képesek felvenni a versenyt az európai termékekkel, amelyeket néha saját termékeik árainak egyharmadáért értékesítenek,

Az élelmezésbiztonsághoz kapcsolódó kihívások az AKCS-országokban

- I. mivel a világ ökoszisztémájának 60 %-a – beleértve az édesvizeket és a halászati erőforrásokat is – degradálódott vagy azt helytelenül használták fel, és ezt legelőször is a nagyon szegény emberek szenvedik meg; mivel a legnagyobb kockázatok a vízzel, a mezőgazdasággal, az emberi egészséggel, a biodiverzitással és a tengerszint emelkedésével kapcsolatban merülnek fel,
- J. mivel az élelmiszertermelés kiemelt fontossággal bír az élelmiszerellátás bizonytalanságának csökkentésében, amennyiben elősegíti az élelmiszerárak csökkenését és a termelők jövedelmének növekedését,

- K. mivel az öntözés jelentős mértékben javítani és biztosítani tudja a mezőgazdasági termelés fenntarthatóságát,
- L. tekintettel az ivóvíz jelentőségére az élelmezésbiztonság szempontjából, és tekintettel arra, hogy az AKCS-országokban nehézséget okoz az ahhoz való hozzáférés, az ezzel járó egészségügyi problémákkal együtt,
- M. mivel hatékony közszolgáltatásoknak kell az AKCS-országok rendelkezésére állni, különös tekintettel a vízhez való hozzáférésre, ami az élelmezésbiztonság kulcsfontosságú szempontja,
- N. megállapítva az agroüzemanyagok környezeti előnyeit, és egyben hangsúlyozva azokat a kihívásokat, amelyeket termelésük jelent a rendelkezésre álló szántóterületekre, az élelmiszerárakra és a millenniumi fejlesztési célok összefüggésében az éhezés felszámolására nézve,
- O. tekintettel a mezőgazdasági ágazatot hátrányosan érintő gyakori természeti csapásokra, ami azzal párosul, hogy csökkenek az élelmiszersegélyekhez rendelt erőforrások az ilyen katasztrófák előtt és után az AKCS-országokban,
- P. mivel az AKCS-országok az áruk exportjától függenek, amelyek a devizabevételeik több mint 50 %-át teszik ki,
- Q. mivel a nők szerepe kulcsfontosságú az AKCS-országokban a fejlődésre nézve, különösen az élelmezésbiztonságot és az egészségügyet illetően, és mivel a nemek közötti egyenlőtlenség miatt a nők kevésbé képesek betölteni ezt a szerepet,
- R. mivel közvetlen kapcsolat van egyrészt a nőknek a háztartások erőforrásaihoz való hozzáférése és az azok felett gyakorolt ellenőrzése, másrészt a háztartásaik élelmezésbiztonságának javulása között,
- S. mivel a FAO becslése szerint 1985 óta hétmillió mezőgazdasági dolgozó halt meg HIV-ben illetve AIDS-ben, és a járvány a becslések szerint további 16 millió áldozatot fog követelni az elkövetkező két évtizedben a 25 legsúlyosabban érintett afrikai országban,
- T. mivel a HIV/AIDS elsősorban a termelő munkaerőt sújtja, ami nemcsak az elvégzett munka mennyiségét csökkenti, hanem e munka minőségét is,

Az élelmezésbiztonsághoz kapcsolódó kihívásokra adott válaszok az AKCS-országokban

- U. mivel a modern információs technológiákhoz való hozzáférés létfontosságú a kapacitások javításához és a mezőgazdasági termelőknek a gyakorlatokkal, az árakkal és a termelési tényezőkhöz való hozzáféréssel kapcsolatos jobb tájékoztatásához,
1. hangsúlyozza az élelmiszerekhez való jog alapvető jellegét; emlékezteti az EU-t és az AKCS-országokat azon kötelezettségvállalásukra, hogy segítenek 2015-ig felére csökkenteni az éhezésben szenvedő lakosság arányát, és felszólítja a Bizottságot, az EU Tanácsát és az AKCS-országokat, hogy fogadjanak el minden olyan intézkedést, amelyek szükségesek e kötelezettségvállalások betartásához, valamint hogy megfelelően finanszírozzák ezeket;
  2. felszólít a kutatás, az ismeretek kiterjesztését biztosító szolgáltatások és a mezőgazdasági termelők közötti kapcsolat fontosságának megfelelő elismerésére az élelmezésbiztonsági célkitűzések követésekör; hangsúlyozza, hogy az AKCS-országoknak olyan megfizethető technológiákat kell bevezetniük, amelyek az élelmezésbiztonság megvalósítása céljából hatékonyak és innovatívak;
  3. rámutat arra, hogy az AKCS-országokban az élelmezésbiztonság erősítése érdekében először azonosítani kell a mezőgazdasági földterületek fenntartható kihasználásának leghatékonyabb módszerét, ezt követően pedig meg kell tervezni azokat a politikákat, amelyek támogatják e módszer alkalmazását;
  4. létfontosságúnak tekinti, hogy új lendületet adjanak az EK-AKCS partnerségnek olyan tisztességes és kiegyensúlyozott GPM-k megtárgyalásával, amelyek valóban a fejlődést tartják szem előtt, és nem pusztán a kereskedelmi megfontolásokra szorítkoznak;
  5. véleménye szerint az AKCS-országokban a szolgáltatások liberalizálásának bevezetése negatív hatást gyakorol az ígéretes új ágazatok fejlődésére, és megfosztja az állami hatóságokat ezekben az országokban attól a hatáskörtől, hogy irányítsák azokat a kulcsfontosságú közszolgáltatásokat, amelyek jobban összhangban vannak az érintett társadalmak realitásaival;

6. hangsúlyozza, hogy a 10. EFA végrehajtásáról szóló viták szempontjából alapvető fontosságú a korábbiakhoz képest sokkal nagyobb mértékben figyelembe venni a lakosság mezőgazdasági élelmiszertermeléssel kapcsolatos szükségleteit;
7. felszólítja az EU-t, hogy a 10. EFA-ba építse be a mezőgazdasági fejlődés kiemelt egyedi programjait mindegyik AKCS-ország tekintetében, és e program céljából a mezőgazdasági termelői szervezetekkel és a civil társadalommal fokozottan konzultálva adjon meg világos és ambiciózus célkitűzéseket és konkrét intézkedéseket, amelyeket pontos határidőkön belül kell elérni és alkalmazni;
8. felszólítja az EU Bizottságát és a Tanácsot, hogy az AKCS-országokkal fokozottan konzultálva biztosítson prioritást a mezőgazdasági termékekre nyújtott európai exporttámogatás által az AKCS-országokra gyakorolt hatás kérdésének, és vállaljon kötelezettséget arra, hogy a millenniumi fejlesztési célokkal összefüggésben tett kötelezettségvállalásokkal összhangban konkrét megoldásokat kínál a dömping megakadályozására;
9. sürgeti az EU tagállamait és a nemzetközi közösséget, hogy támogassák a világelelmezési programot az éhezés elleni küzdelemben, hogy szembe tudjon nézni az új kihívásokkal, az égbbe szökő élelmiszer- és olajárakkal, részben az éghajlatváltozás következtében az egyre súlyosabb időjárási csapásokkal és a csökkenő globális élelmiszerkészletekkel;
10. felszólít az öntözéshez szükséges vízellátás hatékony megtervezésére az AKCS-országokban, hogy lehetővé tegyék a mezőgazdasági termelés jelentős növekedését; hangsúlyozza, hogy a víz és a vízhez kapcsolódó szolgáltatások (amelyek létfontosságúak az élelmezésbiztonság szempontjából) nem tekintendők árunak vagy kereskedelmi szolgáltatásnak, és felszólítja az EU-t és az AKCS-országokat, hogy a vízhez való jogot hivatalosan ismertessék el egyetemes, oszthatatlan, elidegeníthetetlen és veleszületett emberi jogként, amely az élethez való, mindenkit megillető jogból vezethető le;
11. felszólítja az EU-t és az AKCS-országokat, hogy sorakozzanak fel azon széles körű mozgalom mögé, amely támogatja az észak-déli, dél-déli és észak-északi helyi közösségek által kezdeményezett és a részvételükkel zajló, köz- és magánszféra közötti partnerségeket, amelyek a vízhez való hozzáférésre irányulnak;
12. felszólítja az EU-t, hogy fejlesztéspolitikájában vegye számításba azokat a rövid távú szükségleteket és megszorításokat, amelyeknek a vidéki térségekben élő férfiak és nők ki vannak téve, legyenek azok társadalmi, gazdasági, igazságügyi vagy technológiai jellegűek, hogy garantálja általában véve a mezőgazdasági és vidékfejlesztési projektek és programok sikerét, és különösen az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos programokat; ebben az összefüggésben hangsúlyozza az oktatási programokkal kapcsolatos befektetések jelentőségét valamennyi, vidéki térségben élő ember számára;
13. sürgeti az AKCS-országokat és az Európai Uniót, hogy általánosan helyezzen hangsúlyt a nemek közötti egyenlőségre, és ismerje el és támogassa a nők több dimenziót is felölölő szerepét az élelmezésbiztonság megvalósítására irányuló törekvésekben, különös tekintettel a földterületekhez való hozzáférésre és a földvásárlásra, annak érdekében, hogy lehetővé váljon az ágazat fenntartható növekedése;
14. felszólítja az EU-t és az AKCS-országokat, hogy ismerjék el a nők létfontosságú gazdasági szerepét az agrárszektorban, valamint a nők termelékenységének növelésének fontosságát és közreműködésüket az élelmezési rendszerekben; felszólítja őket, hogy – élelmezésbiztonsági politikáik és programjaik fő ügyeként – építsék be azokba egyrészt a nőknek a háztartások erőforrásaihoz való hozzáférése és az azok felett gyakorolt ellenőrzése, másrészt a háztartásai élelmezésbiztonságának javulása közötti közvetlen kapcsolatot; felszólítja az EU Bizottságát és a Tanácsot, valamint az AKCS-országokat, hogy biztosítsanak a vidéki térségekben élő nőknek mikrohitelprogramokat;
15. sürgeti az AKCS-országokat és az Európai Uniót, hogy szabadítsanak fel további forrásokat a kötelezettségvállalásaik céljából, azzal a céllal, hogy teljesítsék a millenniumi fejlesztési célokat, különös tekintettel a harmadik célra („A nemek közötti egyenlőtlenség megszüntetése az alap- és középfokú oktatásba való beiratkozás terén lehetőleg 2005, majd 2015-ig valamennyi szinten”), mivel egész családokban a megfelelő táplálkozás nagymértékben a nőktől függ;
16. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a HIV/AIDS kockázatot jelen a gazdasági és társadalmi fejlődésre, mivel csökken a munkaerő és az elvégzett munka minősége is, és felszólítja a feleket, hogy a HIV/AIDS kérdését is mérleeljék az élelmezésbiztonság és a táplálkozásra gyakorolt hatás szempontjából;

17. sürgeti az EU-t és az AKCS-kormányokat, hogy foglalkozzanak a HIV/AIDS által érintett háztartások és személyek tekintetében a földhasználati megállapodások problémájával azokban a térségekben, ahol szűkösen állnak rendelkezésre földterületek, és felszólítja őket, hogy foglalkozzanak a földhasználati rendszerek HIV/AIDS miatti változásának hatásaival (ideértve a tulajdonosi szerkezetet, az öröklést, a hozzáférést és a jogokat is), a nőkre és a gyermekekre összpontosítva;
18. ajánlja a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés támogatását és azt, hogy olyan befektetéseket hajtsanak végre, amelyek prioritásként lehetőségeket teremtenek a nagyon szegények számára, hogy javíthassanak megélhetésükön;
19. sürgeti az információs és kommunikációs technológiákkal (IKT) kapcsolatos nagyobb volumenű befektetéseket, hogy javítsák a kapacitásokat és jobban tájékoztassák a mezőgazdasági termelőket a termelési tényezőkről, tovább hogy elősegítsék a piacra jutást; úgy véli, hogy külön erőfeszítésekre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az AKCS-országokban a legszegényebb emberek is hozzáférhessenek az IKT-khoz, ami azt jelenti, hogy olyan politikák elindítására van szükség, amelyek kezelik az olyan problémákat, mint a járatlanság a számítógépek terén, a magas költségek és a számítógép-berendezésekhez való hozzáférés hiánya;
20. ajánlja a képzés és a csere, valamint a hatékony és eredményes mezőgazdasági gyakorlatok fejlesztésének és bevezetésének támogatását az AKCS-országokban, annak biztosítása érdekében, hogy a szegények azonnal hozzáférhessenek az élelmiszerekhez; felszólítja az EU Tanácsát és a Bizottságot, valamint mindegyik tagállamot, hogy támogassák a mezőgazdasági hulladékból, valamint a száraz és félszáraz talajon termelt ehető növényekből előállított bioüzemanyagokkal kapcsolatos kutatást;
21. felszólítja az AKCS-országokat és az EU-t annak támogatására, hogy az ENSZ Közgyűlése elfogadja az üzemanyaggá való átalakításra szánt növények termesztésére vonatkozó moratóriumot;
22. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU és az AKCS-országok hatékony és jól átgondolt tervekkel rendelkezzenek a mezőgazdasági ágazatban előforduló természeti csapásokból eredő vészhelyzetek kezelésére;
23. ajánlja, hogy készítsenek tanulmányokat az olyan környezeti problémákról, mint a talaj romlása, a mezőgazdasági területek biodiverzitásának károsodása, valamint az éghajlatváltozás mezőgazdaságra gyakorolt hatása, továbbá hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, hogy lehetővé váljon a környezeti erőforrásokkal való megfelelő gazdálkodás (ennek egyik példája a talaj regenerálása és védelme);
24. felszólítja az AKCS-országokat, hogy támogassák a költségvetés végrehajtására és a költségvetési gazdálkodásra irányuló kormányzati eljárásaikat, különösen abból a célból, hogy elősegítsék az élelmiszerbizonytalansága elleni küzdelemre szolgáló valamennyi egyedi fellépés és intézkedés finanszírozását;
25. felszólítja az EU tagállamait és a Bizottságot, hogy növeljék a hivatalos fejlesztéstámogatást különösen a legkevésbé fejlett AKCS-országok és nettó élelmiszer-importőr AKCS-országok tekintetében, hogy azok mérsékelni tudják az élelmiszerárak jelentős emelkedése miatt tapasztalt hátrányos hatásokat, amelyek egyre inkább elmélyítik a fizetési mérleggel kapcsolatos problémáikat;
26. sajnálja, hogy különösen nemzeti szinten, de a nemzetközi fejlesztési közösségen belül sem megfelelő a programok keretében tett erőfeszítések koordinálása, ami terhet ró a humán és pénzügyi erőforrásokra;
27. felszólít azoknak a térségeknek a pontos kijelölésére, ahol különösen gyenge a politikák integrálása, továbbá felszólít olyan eszközök kifejlesztésére, amelyek valamennyi szinten lehetővé teszik ezt az integrációt;
28. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsának és az Európai Bizottságnak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾ a kenyai helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2008. március 17–20-án ülésezett Ljubljanában (Szlovénia),
  - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel arra az értékes szerepre, amelyet Kenya a béke előmozdításában töltött be a régióban,
  - tekintettel az emberi és népi jogok afrikai chartájának a demokratikus választások lebonyolításáról szóló iránymutatásaira,
  - tekintettel az Afrikai Uniónak az afrikai demokratikus választások irányítási elveiről szóló nyilatkozatára (2002),
  - tekintettel az Afrikai Unió Közgyűlésének Kenya 2007. december 27-i elnöki választások utáni helyzetéről szóló határozatára, amelyet a 2008. január 31. és február 2. között Addis Ababában tartott ülésén fogadott el (10. rendes ülészak),
  - tekintettel a Nagy-tavak régió biztonsági, stabilitási és fejlesztési paktumára, amelyet 2006. december 16-án írtak alá a kenyai Nairobiban a Nagy-tavak régió országainak állam- és kormányfői,
  - tekintettel a nemzetközi választásmegfigyelés elveiről szóló nyilatkozatra és nemzetközi választásmegfigyelők magatartási kódexére, amelyet 2005. október 27-én jelentettek be az Egyesült Nemzetekben,
  - tekintettel az Európai Unió kenyai választásmegfigyelő missziójának 2008. január 1-jei jelentésére és az Európai Parlament Kenyáról szóló, 2008. január 17-i állásfoglalására,
  - tekintettel a 2005. június 25-én Luxemburgban módosított, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között megkötött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodás), és különösen annak 8. és 9. cikkére,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek által a válság megoldása érdekében tett értékes erőfeszítésekre,
- A. mivel a kenyai emberek demokratikus jogaikat gyakorolva 2007. december 27-én nagy számban járultak az urnákhoz, hogy megválasszák elnöki, parlamenti és polgári vezetőiket, aminek keretében kilenc párt állított elnökjelöltet, köztük a Nemzeti Egység Pártja (PNU) részéről Mwai Kibaki elnököt és a Narancs Demokratikus Mozgalom (ODM) részéről Raila Odingát,
- B. mivel az egész kampányidőszak és a választások békésen zajlottak, és messzemenően tiszteletben tartották az egyesülési, szólás- és gyülekezési szabadságot; mivel azonban a kampányt egyúttal etnopolitikai megosztottság jellemezte, amely hozzájárult a választások lebonyolítása során tapasztalt ingatlak helyezéshez,
- C. mivel a két fő párt, a PNU és az ODM, valamint a velük szövetségbe lépett pártok 103, illetve 104 helyet szereztek a 210 tagú nemzeti parlamentben,
- D. mivel a nemzetközi és hazai megfigyelők arra a következtetésre jutottak, hogy a választási folyamat a szavazatszámállást megelőzően megfelelően zajlott, és a parlamenti választások túlnyomórészt sikeresnek tekinthetők, azonban az elnökválasztás szavazatszámállási folyamata nem volt hiteles, ezért kétélyeit fejezi ki az eredmények pontosságával kapcsolatban,
- E. mivel a Kenyai Választási Bizottság (ECK) összességében jól irányította a választási folyamatot, azonban az elnökválasztás szavazatszámállási szakaszában nem biztosította azt a kellő pártatlanságot, átláthatóságot, titkosságot és mindenekelőtt a demokratikus választások megszervezéséhez szükséges autonómiát,

(¹) Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. március 20-án Ljubljanában (Szlovénia).

- F. mivel az elnöki választás eredményének bejelentésével kialakult feszült légkörben elszabadult az etnikai színezetű erőszak és a gyújtogatás, ami több mint 1 000 halálos áldozathoz vezetett, több mint 300 000 ember volt kénytelen elhagyni otthonát és mintegy 10 000 menekült keresett menedéket Ugandában, óriási humanitárius válságot okozva ezzel,
- G. mivel néhány területen az erőszak rendkívül intenzitású volt, és nemcsak több százezer kenyai biztonságát fenyegette, hanem veszélyeztette a mindennapi élet különböző területeit is, ideértve a gazdasági tranzakciókat, az oktatást és az egészségügyet is,
- H. mivel a kenyai ideiglenes zavar hatást gyakorolt a régió gazdasági tevékenységeire is, súlyosan érintve a csak szárazföldi határokkal rendelkező szomszédos országokat; mivel nő az emberek alapvető létszükségleti cikkeinek ára, és sok munkavállaló elvesztette állását,
- I. mivel az Afrikai Unió akkori elnökének, a Ghánai Köztársaság elnökének, John Kufuornak az erőfeszítései megalapozták a korábbi ENSZ-főtitkár, Kofi Annan által kezdeményezett párbeszéd keretében a közvetítést a vita rendezése érdekében, amelyben támogatást nyújtott Graça Machel és a korábbi elnök, Benjamin Mkapa,
- J. mivel Kenya kormánya és a Narancs Demokratikus Mozgalom Kofi Annan közvetítése mellett megkezdte a kenyai nemzeti párbeszédet és a békétárgyalásokat, amelyek a nagykoalíciós kormány létrehozása mellett döntő nemzeti megegyezésben teljesedett ki,
1. üdvözli a kenyai emberek érettségét, hogy a demokrácia mellett döntöttek, amit a 2007. december 27-én tartott békés választások is bizonyítanak;
  2. mély sajnálatának ad hangot az elvesztett ártatlan életek és a kritikus humanitárius helyzet miatt, amit a választások utáni erőszak okozott;
  3. elítéli az összes megtörtént erőszakos cselekményt, amelyek nem maradhatnak büntetlenül, és hangsúlyozza az emberi jogok védelmének, az erőszak és nemi jellegű erőszak megszüntetésének, valamint a nemzetközi humanitárius jog betartása biztosításának szükségességét Kenyában;
  4. mélyen sajnálja Melitus Were és David Kimutai Too, a parlament két újonnan megválasztott képviselőjének halálát, és szolidaritását fejezi ki a kenyai parlamentnek a kollégák elvesztése miatt;
  5. felszólít valamennyi erőszakos cselekmény sürgős és alapos kivizsgálására, mégpedig megfelelő eszközökkel és olyan módon, hogy az elősegítse a kenyai emberek demokráciába vetett bizalmának helyreállítását;
  6. felszólítja a kenyai kormányt is annak biztosítására, hogy a választási jogsértésekről szóló törvény szerinti jogsértéseket pártatlanul és szigorúan vizsgálják ki, és hogy a tettesek cselekményükért elszámoltathatók legyenek, és ebben az összefüggésben ajánlja a Választási Vizsgálóbizottság létrehozását;
  7. felszólítja továbbá a kenyai hatóságokat, hogy etnikai megkülönböztetés nélkül biztosítsanak megfelelő védelmet és támogatást az összes, lakóhelyét elhagyni kényszerült személynek, legyenek bárhol, továbbá hogy teljesítsék kötelezettségeiket a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek szociális és gazdasági jogait (élelmiszerekhez, egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés), a visszatelepülést és a földterületekkel kapcsolatos jogvitákat illetően;
  8. felszólítja valamennyi felet, hogy léptessenek életbe egymást követő, bizalomépítő intézkedéseket, majd támogassák ezeket, annak érdekében, hogy bátorítsák a menekültek és lakóhelyüket az országon belül elhagyni kényszerült személyek biztonságos visszatérését és visszatelepülését;
  9. mélyen aggasztják a politikai válság utóhatásai, annak hátrányos hatásai az ország társadalmi-gazdasági fejlődésére, valamint a szomszédos országokat érő gazdasági következmények, amely országok nagymértékben függenek Kenya infrastruktúrájától, és amelyek humanitárius helyzetét aláássza a válság;
  10. határozottan elítéli az egyre terjedő nemi erőszakot, ami a politikai zavargások eredményeként terjedt el, és különösen aggasztja a nők és gyermekek helyzete a menekülttáborokban; ebben a tekintetben felszólítja a kenyai hatóságokat, hogy biztosítsanak megfelelő orvosi ellátást az áldozatoknak, és felszólítja a rendőrséget, hogy bátorítsa őket a bűncselekmények bejelentésére, és vegyék komolyan az összes bejelentett nemi erőszakot;

11. elismerését fejezi ki a kenyai kormánynak és a Narancs Demokratikus Mozgalomnak, hogy elkezdték békésen keresni a 2007. december 27-i elnöki választások nyomán kialakult politikai válság megoldását;
12. üdvözi a kormány és a Narancs Demokratikus Mozgalom között a hatalommegosztásról létrejött nemzeti megegyezést; bátorítja a megegyezés folyamatos végrehajtását, és a béke és a biztonság megszilárdítása érdekében felszólít a támogatás felgyorsítására;
13. támogatja a kenyai parlamentet a megegyezés működésbe léptetéséhez szükséges jogi és alkotmányos eszközök kezdeményezésében; gratulál neki, hogy 2008. március 18-án egyhangúan jóváhagyta a Kenya Alkotmányáról szóló (módosító) törvénytervezetet és a nemzeti megegyezésről és megbékélésről szóló törvénytervezetet, hogy hatályba léptesse a hatalommegosztási megállapodást;
14. tudomásul veszi mindkét fél arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az ország a jogállamiságot tiszteletben tartva visszatérjen a normális keretek közé, ami elengedhetetlen az ország minden részén a nyugalom és a biztonság szavatolásához, valamint az emberi élet és a magántulajdon tiszteletben tartásához;
15. elismerését fejezi ki a nemzetközi közösségnek, különösen az AKCS-EU intézményeknek, az EU-nak, az Afrikai Uniónak, a Kormányközi Fejlesztési Hatóságnak (IGAD), a Kelet-afrikai Közösségnek (EAC) és a Magas Rangú Afrikai Személyek Csoportjának – amelynek tagjai volt államfők is – nagy törődésükért és támogató közreműködésükért a béke keresése során;
16. hangsúlyozza, hogy válaszukban tükröződött a védelmi felelősség nemzetközileg elfogadott, alapvető elve;
17. üdvözi a nemzetközi közösség humanitárius segítségnyújtását;
18. elismerését fejezi ki Uganda kormánjának, lakosainak és elnökének, Yoweri Museveninak, hogy befogadták a kenyai menekülteket, és biztonságot és humanitárius segínyt nyújtottak nekik; nagyra becsüli Yoweri Museveninek az EAC-csúcstalálkozó és a Nemzetközösség kormányfői ülésének elnökeként tett erőfeszítéseit is;
19. üdvözi Kofi Annan és a Magas Rangú Afrikai Személyek Csoportjának Kenya támogatása terén tett erőfeszítéseit a politikai vita rendezése érdekében; nagyra becsüli az Afrikai Unió jelenlegi elnökének, Jakaya M. Kikwete kritikuss beavatkozását is, aki a Tanzániai Egyesült Köztársaság elnöke;
20. konkrét intézkedésekre szólít fel egy valóban pártatlan választási bizottság létrehozása érdekében, amely a későbbiekben inkább képes lesz szabad és tisztességes választásokat lebonyolítani, és elvégezni a szükséges igazságügyi, alkotmányos és intézményi reformokat;
21. sürgeti, hogy a nemzeti jogszabályok felülvizsgálatai foglalkozzanak a választások előtti, választási és választás utáni időszakokkal, hogy hiteles és hatékony mechanizmusok jöhessenek létre a választási panaszokkal kapcsolatos jogorvoslatra;
22. aggodalmának ad hangot a politikai pluralizmus azon tendenciája miatt, amely a demokratizálódási folyamat keretében az etnicizálódás felé mutat, és felszólít arra, hogy alaposan tanulmányozzák ezt a kérdést;
23. sürgeti továbbá valamennyi felet, hogy a megbékélési folyamatban való építő jellegű és teljes körű részvétellel vállalják fel felelősségüket, az összes kérdésre – ideértve a választási, alkotmányos és nemi szempontokra kiterjedő reformokat is – kiterjedő párbeszéd keretében közösen dolgozva, és állapodjanak meg a válság fenntartható és konszenzusos politikai megoldásában;
24. felszólítja a kenyai civil társadalmat, a vallási szervezeteket és Kenya lakosait, hogy támogassák és mozdítsák elő a megbékélés folyamatát;
25. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy nyújtson megfelelő újjáépítési támogatást az érintett térségeknek, ideértve a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek sürgős visszatelepítését is, kiemelt figyelmet fordítva a vidéki térségekre és a szegénynegyedekre;
26. sürgeti a kenyai hatóságokat, hogy foglalkozzanak a gazdagok és szegények közötti gazdasági egyenlőtlenséggel, hogy megnyissák az utat a javak kiegyensúlyozottabb elosztása előtt az országban; sürgeti őket arra is, hogy foglalkozzanak a problémák alapját képező kérdésekkel is, mint amilyen a földtulajdon, amelyek aláásták a kormányzást az országban;
27. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek, az IGAD-nak, az EAC-nak, az EAC Jogalkotó Közgyűlésének, valamint Kenya kormánjának és parlamentjének.